

AREL IR MONTHLY

ISSN: 2822-3837

INTERNATIONAL RELATIONS - ULUSLARARASI İLİŞKİLER

Special Issue of the 100th Anniversary of the Turkish Republic

Türkiye Cumhuriyeti'nin 100.Yılı 100th Year Anniversary of the Turkish Republic

AREL IR MONTHLY

İmtiyaz Sahibi/Owner

İstanbul Arel Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü (İng.)
Istanbul Arel University, Department of International Relations (Eng.)
&Arel USAM

Yönetici Editör/Executive Editor

Prof. Oktay Bingöl

Editör/Editor

Res. Asst. Doğuş Sönmez

Öğrenci Editör/Student Editor

Nedime Günaçtı, Samiye Yüksel

Asistan Öğrenci Editör/Assistant Student Editor

Refia Havva Bayır, Sırrı Can Yücel, Talha Çağman

Yayın Kurulu/Editorial Board

Ferhat Karaca, Hasan Teoman Bingöl, Hasret Kul, Nedime Günaçtı, Refia
Havva Bayır, Samet Asan, Samiye Yüksel, Senanur Ayyıldız, Sırrı Can Yücel,
Talha Çağman

Konuk Yazarlar/Guest Authors: Gaye Gürbüz, Ayşenur Durmaz

Danışma Kurulu/Advisory Board

Prof. C. Uğur Özgöker, Prof. Dr. Oktay Bingöl, Assoc. Prof. Ali Bilgin
Varlık, Assoc. Prof. Kenan Duman, Dr. Selma Şekercioğlu Bozacıoğlu

Kapak ve Sayfa Tasarımı/Cover and Page Design

Şura Öztürk

T.C İSTANBUL AREL ÜNİVERSİTESİ-İSTANBUL AREL UNIVERSITY

In Collaboration with İstanbul Arel University International Relations Club

arelusam@arel.edu.tr

Bu belgede yer alan hususların tüm sorumluluğu yazarlara ait olup İstanbul Arel Üniversitesi ve üyelerini bağlamaz. Bu belgenin her hakkı, 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu esasları çerçevesinde İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası ilişkiler (İngilizce) bölümüne aittir. *The information and views set out in this publication are those of the authors and do not necessarily reflect the official opinion of İstanbul Arel University.*

İçindekiler

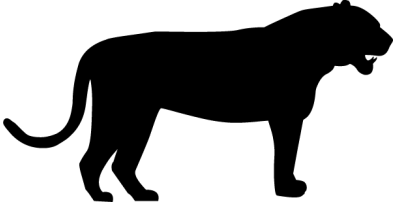
Content

Özgürlük, Eşitlik, Kardeşlik -Refia Havva BAYIR Freedom, Equality, Fraternity.....	4
Cumhuriyetin Fikri -Samiye YÜKSEL IdeaoftheRepublic.....	10
Cumhuriyetin Öncüsü -Nedime GÜNAÇTI Pioneer of the Republic.....	17
Devrim mi, Zorlama Mı? -Ayşenur DURMAZ Was it Revolution or Coercion?.....	20
Türklerin Mucizesi -Ferhat KARACA Miracle of the Turks.....	26
Türküm, Doğruyum, Çalışkanım Ama Kimim Ben? -Sırrı Can YÜCEL I Am a Turk, Honest and Hardworking, But Who Am I?.....	30
Savaş, Barış ve Bağımsızlık -Gaye GÜRBÜZ War, Peace and Independence.....	34
100 Yıllık Gençlik -Hasan Teoman BİNGÖL 100 Years of Youth.....	37
Türk Dili Sorunu,Bin Yılın Problemi mi? -Talha ÇAĞMAN The Turkish Language Issue, a Problem of a Millenia?.....	41
Sessiz Devrim -Samet ASAN Quiet Revolution.....	48
Gerçek Bir Kahramanın Hikayesi: Karayılan -Can ERGİN The Story of a True Hero: Karayılan.....	52

İçindekiler

Content

Nutuk -Nedime GÜNAÇTI The Great Speech.....	58
Ulusal Egemenlik -Refia Havva BAYIR National Sovereignty.....	60
Bir İçten Bir Dıştan -Nedime GÜNAÇTI – Samiye YÜKSEL One Step In One Step Out.....	61

.....65

Özgürlük, Eşitlik, Kardeşlik

Freedom, Equality, Fraternity

Refia Havva BAYIR

İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası
İlişkiler (İngilizce) Bölümü Lisans Öğrencisi,
refiahavvabayir@gmail.com

Tarih boyunca, birçok ülke yönetim biçimlerini değiştirerek cumhuriyet rejimini benimsemiştir. Ancak, 20. yüzyılın sonlarına doğru ve 21. yüzyılın başlarında, cumhuriyet kavramı köklü değişikliklere uğramıştır. Bu makalede, 20. yüzyıl ve 21. yüzyıl cumhuriyet kavramlarını karşılaştırarak, cumhuriyet değerlerinin evrimini açıklamaya çalışacağım. Ayrıca, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş mücadelesinin diğer ulusların bağımsızlık mücadelelerine etkisini ele alacak ve cumhuriyet değerlerini muhafaza etmek için vatandaşlara düşen yükümlülükleri inceleyeceğim. 20. yüzyılın başlarında, birçok ülke geleneksel monarşik yönetimleri çeşitli şekillerde terk ederek cumhuriyetleri kurdu. Bu dönemde cumhuriyet kavramı, ulusal bağımsızlık, sekülerlik ve milliyetçilik gibi temel unsurları içermekteydi. Bu cumhuriyetler, genellikle monarşik sistemlere karşı bir tepki olarak kurulmuş ve modernleşme sürecine ivme kazandırmıştır. Örnek olarak, Türkiye Cumhuriyeti, Hindistan, İrlanda, Güney Afrika ve diğer birçok ülke, bu dönemde bağımsızlıklarını ilan etmiştir. Bu cumhuriyetler, ulusal kimlikleri güçlendirmiş ve dini otoritelerden [ayırışmıştır](#).

Throughout history, many countries have changed their forms of government and adopted the republican regime. However, towards the end of the 20th century and the beginning of the 21st century, the concept of republic has undergone radical changes. In this article, I will try to explain the evolution of republican values by comparing the 20th century and 21st century republic concepts. Additionally, we will discuss the impact of the struggle for the establishment of the Republic of Turkey on the independence struggles of other nations and examine the obligations of citizens to preserve the values of the republic. In the early 20th century, many countries abandoned traditional monarchical governments in various forms and established republics. In this period, the concept of republic included basic elements such as national independence, secularism and nationalism. These republics were generally established as a reaction against monarchical systems and accelerated the modernization process. For example, the Republic of Turkey, India, Ireland, South Africa and many other countries declared their independence during this period. These republics

21. yüzyılda, cumhuriyet kavramı yeni bir boyut kazanmıştır. Dijitalleşme, küreselleşme ve çevresel sürdürülebilirlik gibi faktörler, cumhuriyetlerin yönetim biçimlerini etkilemektedir. İnternet ve sosyal medya, halkın daha aktif bir şekilde demokratik süreçlere katılmasını sağlamıştır. Ancak aynı zamanda, bu teknolojilerin getirdiği zorluklar da mevcuttur, özellikle bilgi manipülasyonu ve özel yaşamın gizliliği gibi [konularda](#).

Ayrıca, 21. yüzyılın cumhuriyetleri, çevresel sürdürülebilirlik konusunda daha hassas bir yaklaşım benimsemiştir. İklim değişikliği ve doğal kaynakların korunması, bu cumhuriyetlerin gündemlerinde önemli bir yer [tutar](#). 20. ve 21. yüzyılda Cumhuriyet anlayışının evrimini Türkiye Cumhuriyeti örneğiyle açıklamak yerinde olacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş mücadelesi, diğer ulusların bağımsızlık mücadelelerine bü-

strengthened national identities and [separated](#) from religious authorities.

In the 21st century, the concept of republic has gained a new dimension. Factors such as digitalization, globalization and environmental sustainability affect the governance styles of republics. The internet and social media have enabled the public to participate more actively in democratic processes. But at the same time, these technologies also present challenges, especially around [issues](#) such as information manipulation and privacy.

Additionally, republics of the 21st century have adopted a more sensitive approach to environmental sustainability. Climate change and the protection of natural resources [have an](#) important place in the agendas of these republics. It would be appropriate to explain the evolution of the understanding of Republic in the 20th and 21st centuries with the example of the Republic of Turkey.

yük bir ilham kaynağı olmuştur. Mustafa Kemal Atatürk liderliğindeki Türk Kurtuluş Savaşı, diğer ulusların da bağımsızlık mücadelelerini teşvik etmiş, cesaretlendirmiştir. Hindistan, İrlanda, Güney Afrika ve birçok diğer ülke, Türkiye'nin bağımsızlık mücadelesini örnek alarak kendi özgürlüklerini [kazanmışlardır](#). Bu, Türkiye Cumhuriyeti'nin tarih boyunca uluslararası düzeyde nasıl bir rol oynadığının bir göstergesidir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin temel ilkeleri "Türkiye Cumhuriyeti, demokratik, laik, sosyal bir hukuk devletidir, insan haklarına saygılı, yasama, yürütme ve yargı işlevleri bağımsız olan, eşitlik anlayışı içinde, milli egemenliğe dayalı, ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğüne, insan haklarına ve temel özgürlüklere dayanan, demokrasiye ve Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı, insan haklarına saygılı, yargı denetimi içinde yönetilen bir [devlettir](#)." şeklinde ifade edilmektedir.

Atatürk'ün cumhuriyet [ideali](#), demokratik değerlere, hukukun üstünlüğüne, insan haklarına

The struggle for the establishment of the Republic of Turkey has been a great source of inspiration for the independence struggles of other nations. The Turkish War of Independence, led by Mustafa Kemal Atatürk, encouraged the independence struggles of other nations. India, Ireland, South Africa and many other countries [gained](#) their freedom by taking Turkey's struggle for independence as an example. This is an indication of what role the Republic of Turkey has played at the international level throughout history.

The basic principles of the Republic of Turkey are stated "The Republic of Turkey is a democratic, secular, social state of law, respectful of human rights, with independent legislative, executive and judicial functions, with an understanding of equality, based on national sovereignty, with its indivisible integrity with its country and nation. It is a [state](#) based on human rights and fundamental freedoms, committed to democracy and Atatürk's principles and reforms, respectful of human rights, and governed under judicial control."

saygıya ve toplumsal adaleti korumaya dayanır. Ayrıca, laiklik ilkesiyle dini ve siyaseti birbirinden ayırmayı savunur. Atatürk, bu idealleri Türkiye'nin modernleşmesi, çağdaşlaşması ve ulusal birliği koruması amacıyla benimsemiştir.

Atatürk's ideal of republic is based on democratic values, the rule of law, respect for human rights and protecting social justice. Additionally, he advocates separating religion and politics with the principle of secularism. Atatürk adopted these

Türkiye Cumhuriyeti, bu temel değerler ve Atatürk'ün idealleri etrafında inşa edilmiş ve bugün hala bu değerlere bağlı kalmaya çalışmaktadır. Bu temel değerler, Türkiye'nin siyasi, hukuki ve toplumsal yapısını belirlemeye devam eder.

Cumhuriyet değerlerinin Türkiye özelinde nasıl muhafaza edilmesi gerektiği, demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü, laiklik ve toplumsal adalet gibi temel prensiplere bağlı olarak ele alınmalıdır. Bu değerlerin korunması için eğitim ve bilinçlendirme önemlidir.

Eğitim sistemi, laiklik, demokrasi ve insan hakları gibi temel değerleri vurgulamalı ve vatandaşların bu değerleri anlamaları için bilinçlendirme çalışmaları yapmalıdır. Hukukun üstünlüğüne saygı gösterilmeli ve yargı bağımsızlığına önem verilmelidir. Demokrasi, çoğulculuğa ve katılımcılığa dayanmalı, seçimler serbest ve adil bir şekilde yapılmalı, siyasi partilerin faaliyetlerine müdahale edilmemeli ve medya özgürlüğü korunmalıdır.

ideals in order to modernize Turkey and preserve national unity.

The Republic of Turkey was built around these core values and Atatürk's ideals and still tries to adhere to these values today. These core values continue to determine Turkey's political, legal and social structure.

How the Republic's values should be preserved in Turkey should be discussed in accordance with basic principles such as democracy, human rights, rule of law, secularism and social justice. Education and awareness raising are important to protect these values.

The education system should emphasize fundamental values such as secularism, democracy and human rights and carry out awareness-raising activities so that citizens understand these values. The rule of law must be respected and the independence of the judiciary must be given impor-

“Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluş mücadelesi, diğer ulusların bağımsızlık mücadelelerine ilham kaynağı olmuştur ve vatandaşlar için cumhuriyet değerlerini muhafaza etmek büyük bir sorumluluktur”

“The struggle for the establishment of the Republic of Turkey has inspired the independence struggles of other nations, and it is a great responsibility for citizens to preserve the values of the republic.”

Farklı etnik, dini ve kültürel gruplara saygı göstermek, toplumsal hoşgörüyü teşvik etmek ve ayrımcılığa karşı mücadele etmek önemlidir. Sivil toplum kuruluşları ve insan hakları savunucularının faaliyetlerine engel olunmamalı ve medya özgürlüğü korunmalıdır. ile mücadele açısından önemlidir.

Cumhuriyet değerlerinin muhafaza edilmesi, sürekli bir çaba gerektirir. Demokrasiye, insan haklarına ve hukukun üstünlüğüne saygı, toplumsal ve siyasi istikrarın temelini oluşturur. Türkiye, bu değerleri korumak ve güçlendirmek için toplumun tüm kesimleriyle iş birliği yapmalı ve demokratik kurumları güçlendirmelidir.

Sonuç olarak, 20. yüzyılın cumhuriyet kavramı ile 21. yüzyılın cumhuriyet kavramı arasında önemli farklar vardır. Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluş mücadelesi, diğer ulusların bağımsızlık mücadelelerine ilham kaynağı olmuştur ve vatandaşlar

tance. Democracy should be based on pluralism and participation, elections should be held freely and fairly, there should be no interference in the activities of political parties, and media freedom should be protected. It is important to respect different ethnic, religious and cultural groups, promote social tolerance and combat discrimination. The activities of non-governmental organizations and human rights defenders should not be hindered and media freedom should be protected.

Preserving the values of the Republic requires constant effort. Respect for democracy, human rights and the rule of law forms the basis of social and political stability. Turkey must cooperate with all segments of society and strengthen democratic institutions in order to protect and strengthen these values.

As a result, there are important differences between the concept of republic of the 20th century

için cumhuriyet değerlerini muhafaza etmek büyük bir sorumluluktur. Her vatandaş, demokrasi, insan hakları ve çevresel sürdürülebilirlik gibi temel değerlere bağlılık göstererek toplumun daha iyi bir geleceğe yönlendirilmesine katkıda bulunabilir. Bu, cumhuriyet değerlerinin yaşatılması için hayati bir adımdır.

and the 21st century. The struggle for the establishment of the Republic of Turkey has inspired the independence struggles of other nations, and it is a great responsibility for citizens to preserve the values of the republic. Every citizen can contribute to guiding society towards a better future by demonstrating commitment to core values such as democracy, human rights and environmental sustainability. This is a vital step to keep republican values alive.

Cumhuriyetin Fikri

Idea of the Republic

Samiye YÜKSEL

İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası
İlişkiler (İngilizce) Bölümü Lisans Öğrencisi,
samiyeyuksel@hotmail.com

Tarihte ve günümüzde birçok ülke farklı yönetim şekilleri ile yönetilmiş ve yönetilmektedir. Oligarşi, monarşi, teokrasi ve cumhuriyet gibi yönetim biçimleri toplumdan topluma farklılık göstermiştir. Türk milleti de uzun yüzyıllarca kendine en çok uyum sağlayan yönetim biçimini aramış ve sonunda en uygun idarenin [cumhuriyet](#) olduğuna mutlak bir şekilde karar vermiştir.

Osmanlı Devleti 17. yüzyıl itibariyle yüzlerce yıllık şöhretinin ardından Avrupa'nın gerisine düşmeye başlamıştır. Bu geri kalmanın nasıl engelleneceği konusundaki tartışmaların ardından çözüm 19. yüzyılda Tanzimat olmuştur. Osmanlı Devleti için modernleşme dönemi başlamıştır.

Modernleşmenin öncüsü ilk olarak saray halkı olmuştur. Padişah ve yöneticiler Batılı tarzda eğitimler almaya başlamış, yönetim ve idarede Batılı olarak hareket etmişlerdir. Osmanlı Devleti'nin modernleşme hareketleri özellikle siyasal ve toplumsal alanlarda oldukça önemli değişiklikler yaratmıştır. Bu değişiklikler daha sonrasında kabul edilecek cumhuriyete altyapı oluşturmakla birlikte rejime miras da bırakılmıştır.

Throughout history and today, many countries have been and are governed by different forms of management. Forms of government such as oligarchy, monarchy, theocracy, and republic differed from society to society. The Turkish nation has searched for the most suitable form of government for many centuries and has finally decided that the most suitable form of government is the [republic](#).

By the 17th century, the Ottoman Empire began to fall behind Europe after hundreds of years of fame. After discussions on how to prevent this backwardness, the solution was Tanzimat in the 19th century. The modernization period began for the Ottoman Empire.

The pioneer of modernization was first the people of the palace. The sultan and the rulers began to receive Western-style training and acted in a Western manner in management and administration. The modernization movements of the Ottoman Empire created significant changes, especially in the political and social fields. While these changes created the infrastructure for the republic that would later be adopted, they also left a legacy to the regime.

“Tanzimat Fermanı ile Osmanlı Devleti topraklarında yaşayan insanlar eşitlik ve hukuk gibi kavramlarla tanışmışlardır.”

“With the The Rescript of Gülhane, people living in the Ottoman Empire were introduced to concepts such as equality and law.”

Tanzimat Fermanı bu noktada oldukça önemlidir. Ferman öncelikli olarak Osmanlı Devleti'nin düzeni ve yapısına köklü olarak yenilikler getirmiştir. Fermanla birlikte Müslüman ve Gayrimüslim halkın can ve mal güvenliklerinin güvence altına alınması amaçlanmıştır. Özel mülkiyetle birlikte miras hukuku kabul edilmiştir. Kanun önünde herkesin eşit olması öngörülmüştür. Mahkemelerin herkese açık olması, haksız cezalandırmaların ortadan kaldırılması hedeflenmiştir. Fermandaki tüm maddelerin uygulanması için 1840 yılında ceza kanunu çıkarılmıştır. Yabancıların mahkeme heyetinde bulunduğu Karma Ticaret Mahkemeleri kurulmuştur. 1850 yılında Ticaret Kanunnamesi kabul edilmiştir. Modern usulde Nizamiye Mahkemeleri kurulmuştur.

Tanzimat Fermanı ile Osmanlı Devleti topraklarında yaşayan insanlar eşitlik ve hukuk gibi kavramlarla tanışmışlardır. “Meşrutiyet” ve hatta “cumhuriyet” kavramları ilk olarak bu dönemde anılmıştır. Kendilerini “Genç Osmanlılar” olarak adlandıran muhalefet grup Meşrutiyet sürecini hızlandırmıştır.

Tanzimat'ın ardından Islahat Fermanı ilan edilmiştir. Islahat Fermanı ile din ve mezhep özgür-

The Rescript of Gülhane very important at this point. First of all, the edict brought radical innovations to the order and structure of the Ottoman Empire. The edict aimed to ensure the safety of life and property of Muslim and non-Muslim people. Inheritance law was accepted along with private property. It is envisaged that everyone should be equal before the law. The aim is to make the courts open to everyone and to eliminate unfair punishments. The penal code was enacted in 1840 to implement all articles in the edict. Mixed Commercial Courts, where foreigners are on the court panel, have been established. The Trade Law was adopted in 1850. Nizamiye Courts were established in the modern style.

With the The Rescript of Gülhane, people living in the Ottoman Empire were introduced to concepts such as equality and law. The concepts of “Constitutional Monarchy” and even “republic” was first mentioned in this period. The opposition group calling themselves “Young Ottomans” accelerated the Constitutional Monarchy process.

After Tanzimat (the political reforms made in the ottoman state in 1839), the Edict of Reform was declared. With the dict of Reform, there are issues

“1876 yılında Kanun-i Esasi yürürlüğe girmiştir.”

“The Ottoman Basic Law came into force in 1876.”

lülü, gayrimüslimlere verilen haklar (memurluk), yabancıların ülke topraklarında mal ve mülk edinebilmeleri gibi konular bulunmaktadır. Islahat Fermanı'nın hukukta yaptığı düzenlemede ise “laiklik” kavramına atıflar yapılmaktadır.

1876 yılında [Kanuni Esasi](#) yürürlüğe girmiştir. Kanuni Esasi Osmanlı İmparatorluğu'nun ilk ve aynı zamanda son anayasası ve meşruti sistemde halkın yönetime katılması konusunda da ilk uygulamadır. Kanuni Esasi içerik olarak kendinden sonraki yasalara zemin oluşturmuştur. Giriş bölümünde devletin resmi dilinin Türkçe, dininin [İslam](#) olduğu belirtilmiş fakat bununla birlikte din özgürlüğü de kabul edilmiştir.

such as freedom of religion and sect, rights given to non-Muslims (civil service), and foreigners' ability to acquire goods and property in the country's territory. In the legal regulation of the Edict of Reform, references are made to the concept of “secularism”.

[The Ottoman Basic Law](#) came into force in 1876. The Ottoman Basic Law is the first and also the last constitution of the Ottoman Empire and the first practice regarding the participation of the people in the government in the constitutional system. In terms of legal essential content, it formed the basis for subsequent laws. In the introduction, it is stated that the official language of the state is

Kanuni Esasi'de yasama organı Meclis-i Mebusan (halkın seçtiği vekiller) ve Meclis-i Ayan (padişahın atadığı kişiler)'dir. Sistemde kuvvetler ayrılığında söz etmek mümkün değildir. Meclis-i Mebusan'ın kanun teklifi verme hakkı yoktur. Meclis-i Ayan'ın çıkardığı yasaları da padişah veto etme hakkına sahiptir. Padişah elbette ki tüm sürecin başıdır. Beka önemsenmiştir.

Tüm bunların ışığında yaşanan tartışmalar ve kargaşalar neticesinde II. Abdülhamit tarafından Meşrutî uygulamaya son verilmiştir (1878). Bu sürecin ardından padişahın yönetimiyle tamamiyle ters düşen fikirlere sahip kişilerin mücadelesi başlamıştır. 1900'lü yılların başında yurt dışı ve yurt içindeki muhalif kesim padişaha karşı olarak İttihat ve Terakki Cemiyeti adı altında birleşmiş ve çabalarının sonucunda da II. Meşrutîyet ilan edilmiştir.

Aslında II. Meşrutîyet artık egemenliğine ve yönetimine devam etmekte zorlanan Osmanlı İmparatorluğu'nu kurtarmak amacıyla ilan edilmiştir. Fakat sürecin devamında 31 Mart Vakası ile birlikte çıkan isyanla Abdülhamit tahttan indirilmiş, Kanuni Esasi'de değişiklikler yapılmış, halkın meclisi güçlendirilmiş ve padişahın yetkileri sınırlandırılmıştır.

1908'deki seçimler neredeyse tek partili geçmiştir. İttihatçılar bütün vekilleri kazanmış fakat sonrasında grubun içinden birçok parti çıkmıştır. Dönemin savaş ortamı İttihatçıları otoriter bir yönetime itmiştir. Bir dönem Abdülhamit'in yönetimine karşı olarak ortaya çıkan İttihatçılar grubu geldiği son noktada muhalefeti yasaklamış ve Birinci Dünya Savaşı'na muhalefetsiz bir parti iktidarıyla girmişlerdir.

Birinci Dünya Savaşı boyunca oldukça yıpranmış bir devlet bulunmaktaydı. Bu toparlanmayı hali-

Turkish, and the religion is [Islam](#), but freedom of religion is also accepted.

In The Ottoman Basic Law, the legislative body is The First Turkish Parliament (deputies elected by the people) and the Assembly of Notables (persons appointed by the sultan). It is not possible to talk about separation of powers in the system. The First Turkish Parliament has no right to propose laws. The sultan also has the right to veto the laws passed by the Assembly of Notables. The Sultan is, of course, the head of the entire process. Perpetuity was taken into consideration.

As a result of the discussions and turmoil in the light of all these, the Constitutional practice was terminated by Abdulhamid II (1878). After this process, the struggle of people with ideas that were completely contrary to the sultan's rule began. In the early 1900s, the opposition groups at home and abroad united under the name of the Committee of Union and Progress against the sultan, and as a result of their efforts, Second Constitutionalist Period was declared. In fact, Second Constitutionalist Period was declared in order to save the Ottoman Empire, which was now having difficulty in continuing its sovereignty and administration. However, in the continuation of the process, with the rebellion that broke out with the 31 March Incident, Abdulhamid was dethroned, changes were made in the Kanuni Esasi, the people's assembly was strengthened and the sultan's powers was limited.

The elections in 1908 were almost single-party. The Unionists won all the seats, but then many parties emerged from the group. The war environment of the period pushed the Unionists into an authoritarian government. The Unionists group, which emerged in opposition to Abdulhamid's rule for a period, banned opposition at its

“Birinci Dünya Savaşı boyunca oldukça yıpranmış bir devlet bulunmaktaydı. Bu toparlanmayı halifeliğin başaracağına inanan gruplar aynı zamanda manda ve himayeyi de savunmuşlardır. ”

“During the First World War, the state was quite worn out. Groups that believed that the caliphate would achieve this recovery also advocated mandate and patronage. ”

feliğin başaracağına inanan gruplar aynı zamanda manda ve himayeyi de savunmuşlardır.

Cumhuriyete geçiş süreci yeni ve alışık olunmayan bir dönem değildir. Aslında cumhuriyet düşüncesi Osmanlı Devleti'nin dağılma sürecinde ortaya çıkmıştır. Osmanlı Devleti, “dağılma” ve “çökme” olarak adlandırdığımız dönemde krizleri aşabilmek amacıyla kendi normallerinden, geleneginden uzaklaşarak ıslahatlar ve fermanlarla modernleşmek için çabalamıştır.

Tanzimat ile birlikte oluşan muhaliflerin öncülüğünde yeni sistemler denenmiştir. Abdülhamit'in otoriter yönetimine rağmen II. Meşrutiyet kabul edilmiştir. Cumhuriyete giden yoldaki son aşama Millî Mücadele dönemidir. Mustafa Kemal Paşa'nın “milli idare” iddiası kongreler ile hayata geçirilmiştir. En sonunda 23 Nisan 1920'de TBMM'nin açılmasıyla birlikte de fiili olarak milli egemenliğe dayanan yönetim kabul edilmiştir.

final point and entered the First World War with a party government without opposition.

During the First World War, the state was quite worn out. Groups that believed that the caliphate would achieve this recovery also advocated mandate and patronage.

The transition to the republic is not a new and unusual period. In fact, the idea of a republic emerged during the dissolution of the Ottoman Empire. In order to overcome the crises during the period we call “disintegration” and “collapse”, the Ottoman Empire moved away from its own norms and traditions and strived to modernize with reforms and edicts.

New systems were tried under the leadership of the opponents who formed with the Tanzimat. Despite the authoritarian rule of Abdulhamid II, Constitutional Monarchy was accepted. The last

TBMM açıldığı gün itibariyle kendisinden üstün hiçbir güç olmadığını her seferinde vurgulamıştır. Artık saltanat ve hilafet makamı ulusal iradenin üstünde değildir. 1921 Anayasası'nın ilk maddesini oluşturan ve aynı zamanda Mustafa Kemal Paşa'nın en başından bu yana iddiası olarak kabul ettiği "Hakimiyet, kayıtsız şartsız milletindir" ifadesi o dönem oldukça tartışılmıştır. Yeni bir rejimin mesajının verildiği düşünülmüştür.

1 Kasım 1922'de saltanat kaldırılmış ve İstanbul ile Ankara arasındaki iktidar mücadelesi son

stage on the road to the Republic is the War of Independence period. Mustafa Kemal Paşa's claim of "national administration" was realized with congresses. Finally, with the opening of the Turkish Grand National Assembly on April 23, 1920, the administration based on de facto national sovereignty was accepted.

Since the day it was opened, the Turkish Grand National Assembly has always emphasized that there is no power superior to itself. The sultanate and caliphate are no longer above the national will.

“Cumhuriyet’in 29 Ekim 1923 tarihinde ilan edilmesiyle birlikte, milletin istiklalini yine milletin azim ve kararının kurtaracağı kesinleşmiştir.”

“With the proclamation of the Republic on October 29, 1923, it became certain that the nation's determination and decision would save the nation's independence.”

bulmuştur. İstanbul Hükümeti her detayda iktidar olduğunu göstermek için çabalamıştır fakat TBMM'nin elindeki iktidarını bırakmak gibi bir niyeti hiç olmamıştır. Milli egemenlik vardır. Ve milli egemenliği tartışmasız kılmak için son bir hamle kalmıştır: Rejimin adını koymak. Cumhuriyet'in 29 Ekim 1923 tarihinde ilan edilmesiyle birlikte, milletin istiklalini yine milletin azim ve kararının kurtaracağı kesinleşmiştir.

Tanzimat'la birlikte deyim yerindeyse tohumları

The statement "Sovereignty rests unconditionally with the nation", which constituted the first article of the 1921 Constitution and which was also accepted as Mustafa Kemal Paşa's claim from the very beginning, was highly debated at that time. It was thought that the message of a new regime was given.

On November 1, 1922, the sultanate was abolished and the power struggle between İstanbul and Ankara ended. The İstanbul Government has tried to

atılan cumhuriyet fikri, Milli Mücadele yıllarında yalnızca fiilen kurulmuş ve en nihayetinde 29 Ekim 1923'te [Yeni Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin](#) rejimi olarak kabul edilmiştir.

Tam 100 yıldır Milli Egemenliğin hakim olduğu, milletin istikbalini yine milletin azim ve kararının kurtardığı; bağımsız, laik, özgür Türkiye Cumhuriyeti hep var olsun!

show that it is in power in every detail, but it has never had any intention of giving up its power in the hands of the Turkish Grand National Assembly. There is national sovereignty. And there is one last move left to make national sovereignty indisputable: Naming the regime. With the proclamation of the Republic on October 29, 1923, it became certain that the nation's determination and decision would save the nation's independence.

The idea of a republic, whose seeds were sown with the Tanzimat, was only de facto established during the years of the War of Independence and was eventually accepted as the regime of the [New Republic of Turkey](#) on October 29, 1923. May the independent, secular and free Republic of Turkey, where National Sovereignty has dominated for exactly 100 years and where the nation's future has been saved by the nation's determination and decision, always exist!

Cumhuriyetin Öncüsü

Pioneer of the Republic

Nedime GÜNAÇTI

İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası
İlişkiler (İngilizce) Bölümü Lisans Öğrencisi,
nedime4b@gmail.com

Türkiye Cumhuriyeti, 29 Ekim 2023 tarihi itibarıyla 100. yaşına girmektedir. Mustafa Kemal Atatürk'ün öncüsü olduğu Cumhuriyet kavramı, bu ülke topraklarında yaşayan herkes için büyük bir değişim getirmiş ve Türkiye'yi diğer ülkelerden ayırmıştır. Atatürk, geride kalmış bir devletin farklı kesimlerini birleştirerek bir zafer kazanmıştır. Bu zaferin bir getirisi olarak Cumhuriyetin ilanı, farklı ülkelerin Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ü bir etki sahibi olarak görmesini sağlamıştır.

Ülkelerin siyasi liderleri ve önemli kişilikleri için Atatürk'ün etkisi, yalnızca ülkesi için değil aynı zamanda farklı hükümet sistemlerine sahip ülkeler için de geçerli olmuştur. Önemli kişiliklerin Atatürk hakkında söyledikleri sözlerden bahsetmek bu etki alanının ne kadar geniş olduğunu gösterecektir.

Mustafa Kemal Atatürk, devlet başkanı olarak yurt dışı ziyaretinde bulunmamasına rağmen kendisine ziyarette bulunan birçok siyasi kişilik ve [heyet](#) olmuştur. Afganistan'ın eski Kralı olan Amanullah Han, 1928 yılında Türkiye'ye bir ziyaret gerçekleştirmiş ve Atatürk hakkında şu sözleri söylemiştir:

The Republic of Turkey turns 100 as of October 29, 2023. The concept of the Republic, pioneered by Mustafa Kemal Atatürk, brought a great change for everyone living in this country and separated Turkey from other countries. Atatürk won a victory by uniting different segments of a backward state. As a result of this victory, the declaration of the Republic enabled different countries to see Mustafa Kemal Atatürk, the founder of the Republic of Turkey, as an influencer.

For the political leaders and important personalities of the countries, Atatürk's influence was valid not only for his country but also for countries with different government systems. Talking about the words of important personalities about Atatürk will show how wide this area of influence is.

Although Mustafa Kemal Atatürk did not visit abroad as the head of state, many political figures and delegations [visited](#) him. Amanullah Khan, the former King of Afghanistan, visited Turkey in 1928 and said the following about Atatürk:

“That great man was the greatest [leader](#) not only for Turkey, but also for all eastern nations.” Former Prime Minister of Greece Venizelos visited

“Ülkelerin siyasi liderleri ve önemli kişilikleri için Atatürk’ün etkisi, yalnızca ülkesi için değil aynı zamanda farklı hükümet sistemlerine sahip ülkeler için de geçerli olmuştur. ”

“For the political leaders and important personalities of the countries, Atatürk’s influence was valid not only for his country but also for countries with different government systems. ”

“ O büyük insan yalnız Türkiye için değil, bütün doğu milletleri için de en büyük [önderdi](#)”. Yunanistan’ın eski Başbakanı Venizelos, iki ülke arasında geçen bir sürü çatışmanın ardından bir barış niyetiyle Mustafa Kemal Atatürk’ü ziyaret etmiş ve kendisini Nobel Barış Ödülü’ne aday [göstermiştir](#). ABD eski Başkanı Franklin D. Roosevelt’in Atatürk’ün ölümü üzerine söylediği şu sözler dikkat çekmiştir, “Benim üzüntüm, bu adamla tanışmak hususundaki şiddetli arzumun gerçekleşmesine artık imkan kalmamıştır”

Bir diğer olay ise eski Irak Kralı Faysal’ın Atatürk’e olan hayranlığı sebebiyle ülkeyi ziyaret [etmesidir](#). Ayrıca Atatürk’ün yazmış olduğu Nutuk için, “Büyük eser. İnsan doymuyor, okudukça okuyacağı artıyor. Ve biterken içine hüznün çöküyor. İnsan istiyor ki bu kitap bitmesin. Mütemediyen söyleyin, söyleyin. Büyük adamların sözlerinde, yazılarında, eserlerinde her şeylerinde hudutsuz bir güzellik ve büyüklük var.” [demiştir](#).

Mustafa Kemal Atatürk with the intention of making peace after many conflicts between the two countries and [nominated](#) him for the Nobel Peace Prize. Former US President Franklin D. Roosevelt’s words upon Atatürk’s death attracted attention: “My sadness is that my intense desire to meet this man is [no longer possible](#).”

Another issue was made by former Iraqi King Faisal, who [visited](#) the country due to his admiration for Atatürk. He also said of the Speech written by Atatürk, “It is a great work. One cannot get enough of it, the more one reads, the more one reads. And as it ends, sadness sinks in. One wants this book not to end. One should keep saying it and saying it over and over again.”

“There is unlimited beauty and greatness in the words, writings, works and everything of great men.” [he said](#).

Fransa eski Cumhurbaşkanı Albert Lebrun Atatürk'ün barışçıl ilkesine vurgu yaparak, "Akıllı ve barışçı yöntemlerle gerçekleştirdiği eseri -askeri zaferlerle taçlanan laik, demokratik Cumhuriyet-, dünya uluslarının tarihinde derin izler bırakacaktır." sözlerini [söylemiştir](#). Ayrıca Pakistan eski Cumhurbaşkanı Eyyub Han ise, Mustafa Kemal Atatürk'ün kendi ülkesinde bir deha olarak görüldüğünü [belirtmiştir](#).

Savaş zamanında rakip olarak görülen bir ülkenin uluslararası arenada yükselmesi etkileyici olmuştur. Atatürk'ün Türkiye'nin kurtuluşunu sağlamak için öncüsü olduğu Cumhuriyet, farklı ülkelerin de bu durumu bir umut ışığı olarak görmesini sağlamıştır.

Emphasizing Atatürk's peaceful principle, former French President Albert Lebrun [said](#), "The work he accomplished with intelligent and peaceful methods - the secular, democratic Republic crowned with military victories - will leave deep traces in the history of the nations of the world.". Additionally, former Pakistani President Ayyub Khan [stated](#) that Mustafa Kemal Atatürk was seen as a genius in his own country.

The rise of a country that was seen as a rival during wartime in the international arena has been impressive. The Republic, which Atatürk pioneered to ensure the liberation of Turkey, enabled different countries to see this situation as a ray of hope.

Devrim mi, Zorlama Mı? Was it Revolution or Coercion?

Ayşenur DURMAZ

İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası
İlişkiler (İngilizce) Bölümü Mezun Öğrencisi,
aysenur1durmaz@gmail.com

Türk halkı olarak 29 Ekim 2023 tarihi itibari ile Cumhuriyetimizin kuruluşunun 100. yılını kutlayacağız. Cumhuriyetin ilanının üzerinden 100 yıl geçmesine rağmen ilk günden beri sorgulanan en büyük olgulardan birisi “Cumhuriyetin halk tarafından kazanılan bir devrim mi olduğu, yoksa yönetenlerin halka enjekte etmeye çalıştığı bir yönetim şekli mi olduğu” dur. Bu soru ise ardında daha derin ve tartışmaya açık sorularla cumhuriyetin ilanına dair kritikler oluşturmuştur. Bu yazıda ise kronolojik sırayla Cumhuriyetin bu topraklardaki gelişimine bakarak bu soruyu tartışacağız.

As Turkish people, we will celebrate the 100th anniversary of the founding of our Republic on October 29, 2023. Although 100 years have passed since the declaration of the Republic, one of the biggest phenomenon that has been asked since the first day is “Whether the Republic is a revolution won by the people or a form of government that the rulers try to inject to the people.” This question created criticisms about the declaration of the republic, with deeper and more controversial questions behind it. In this article, we will discuss this question by looking at the development of the Republic in these lands in chronological order.

“Cumhuriyetin halk tarafından kazanılan bir devrim mi olduğu, yoksa yönetenlerin halka enjekte etmeye çalıştığı bir yönetim şekli mi olduğu.”

“Whether the Republic is a revolution won by the people or a form of government that the rulers try to inject to the people.”

Öncelikle her ne kadar Cumhuriyetimizin resmi olarak 100. yılı olsa da aslında tarihimizde cumhuriyet kavramı daha yaşlıdır. Cumhuriyet, Osmanlı Devleti'nin son dönemlerinde çok tartışılan ve birçok inkılabı neden olan bir olgu olmuştur. Dünyada Fransız devrimi sonrasında birçok ulusu etkisi altına alan cumhuriyetçilik, Osmanlı Devleti'nde ilk olarak 19. yüzyılda [Ali Suavi, Mustafa Reşit Paşa, Namık Kemal](#) gibi kişiler tarafından tartışılan bir konu olmuştur. Ardından ise Osmanlı'nın Batı'ya gönderdiği öğrenciler, Batı'daki yenilikleri Osmanlı'ya getirerek tanzimat dönemini başlatmıştır.

Halkın bazı kesimi, özellikle Müslümanlar, bu yeniliklere karşı çıkmıştır ve Abdülaziz döneminde bazıları sürgüne gönderilmiştir. Bu açıdan Tanzimatın belirli kesimler tarafından kabul edilip getirildiği, tüm halk tarafından benimsenmediği söylenebilir. Buna rağmen Tanzimat döneminde hukuki alanda yapılan yenilikler, Yeni Osmanlıların da etkisiyle, Meşrutiyet için zemin hazırlamıştır.

First of all, although it is officially the 100th anniversary of our Republic, the concept of republic is actually older in our history. Republic has been a much-discussed fact in the last periods of the Ottoman Empire and caused many revolutions. Republicanism, which influenced many nations in the world after the French Revolution, was an issue first discussed by [Ali Suavi Mustafa Reşit Paşa and Namık Kemal](#) in the Ottoman Empire in the 19th century. Then, the students sent by the Ottoman Empire to the West brought the new developments from the West to the Ottoman Empire and started the Tanzimat period.

Some parts of the population, especially Muslims, opposed these innovations, and some were exiled during the reign of Abdulaziz. In this respect, it can be said that the Tanzimat was accepted and introduced by a certain segments of society, but not by all the people. Despite this, the reforms made in the legal field during the Tanzimat period, with the influence of the New Ottomans, prepared the ground for the Constitutional Monarchy.

Meşrutiyet, Osmanlı Devleti'nde 1830'lu yıllarda tartışılmaya başlayan bir konu olsa da Birinci Meşrutiyet 1876'da ilan edilmiştir ve Meclis-i Mebusan açılmıştır. Meşrutiyet ile hükümdarın yetkileri parlamento tarafından kısıtlanmıştır. Ancak demokratikleşme ve parlamento kavramları yeni yeni oluşurken, ilanından sadece iki yıl sonra Birinci Meşrutiyet kaldırılmıştır. Haberleşmenin günümüze göre çok yavaş olduğu bir dönemde belki de bazı yerlerdeki halkın meşrutiyetin ilanından bile haberleri olmamıştı. Bu nedenle de Birinci Meşrutiyetin tüm halk genelinde bir demokrasi, parlamenter yönetim ya da cumhuriyetçilik düşüncesi oluşturmadığı söylenebilir.

Birinci Meşrutiyet kaldırıldıktan sonra 1908 yılına kadar padişah yine tek karar mercii haline gelmiştir. Ancak halkın bazı kesimlerinde bu durum fazlasıyla eleştirilmiştir ve Meclis-i Mebusan'ın tekrar açılması için çeşitli faaliyetler gerçekleştirilmiştir.

Bunun en iyi örneklerinden birisi Jön Türklerdir, diğeri ise İttihat ve Terakki Cemiyeti'dir. Jön Türkler yönetimde Padişahın yanında bir de meclis olması gerektiğini savunan yeni kuşağa verilen isimdir. İttihak ve Terraki Cemiyeti ise meşrutiyetin tekrar ilan edilmesini ve Meclis-i Mebusan'ın tekrar açılmasını savunan bir örgüt olarak kurulmuştur. Bu cemiyetin içerisinde Jön Türk olan kişiler de barınmaktaydı. Bu topluluklar amaçlarında başarılı da olmuşlardır ki Sultan Abdülhamid 1908 yılında İkinci Meşrutiyeti ilan etmiştir. Ardından Meclis-i Mebusan tekrar açılmıştır.

İkinci Meşrutiyet döneminde, Cumhuriyet ilkeleleri ile benzerlik gösteren gelişmeler olmuştur. 1909 yılında anayasa değişikliği olmuştur. Bu değişiklikte, Meclise kanunları fesih edebilme yetkisi verilmiştir. Meclis, anayasa değişikliği öncesi, kanun yapabilmek için padişahın kanunun içeriği ile ilgili ön izin almalıydı. Ancak yeni anayasa ile padişahın ön izin alması şartı kaldırılmıştır. Bu

Although the Constitutional Monarchy was an issue that started to be discussed in the Ottoman Empire in the 1830s, the First Constitutional Monarchy was declared in 1876 and the Parliament was opened. With the Constitutional Monarchy, the powers of the ruler were restricted by the parliament. However, while the concepts of democratization and parliament were just forming, the First Constitutional Monarchy was abolished only two years after its declaration. At a time when communication was much slower than today, the people in some places were perhaps not even aware of the declaration of constitutional monarchy. For this reason, it can be said that the First Constitutional Monarchy did not create an idea of democracy, parliamentary government or republicanism among the entire population.

After the First Constitutional Monarchy was abolished, the sultan again became the sole decision-maker until 1908. However, this situation was highly criticized by some parts of the public and there were various movements to reopen the Parliament.

One of the best examples of this is the Young Turks, and the other is the Committee of Union and Progress. Young Turks is the name given to the new generation that advocates that there should be a parliament in addition to the Sultan in government. The Committee of Union and Progress was founded as an organization advocating the re-declaration of the constitutional monarchy and the reopening of the Parliament. There were also Young Turks in this society. These communities were successful in their goals and Sultan Abdulhamid declared the Second Constitutional Monarchy in 1908. The Parliament was reopened.

During the Second Constitutional Monarchy period, there were developments that were similar to the principles of the Republic. There was a constitutional change in 1909. With this change, the

“Hatta İlber Ortaylı ‘İmparatorluğun En Uzun Yüzyılı’ kitabında ‘İmparatorluk genç cumhuriyete parlamento, siyasal parti kadroları, basın gibi siyasal kurumlar bıraktı.’ yazarak, yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti’nin siyasi tecrübesini Osmanlı’dan devraldığını yazmıştır.”

“In fact, İlber Ortaylı said in his book titled ‘The Empire’s Longest Century’ that the newly established Republic of Turkey inherited its political experience from the Ottoman Empire by writing ‘The empire left political institutions such as parliament, political party staff and the press to the young republic.’ ”

ve bunun benzeri yeni kanunlar, Türkiye Cumhuriyeti’nin ana hatlarını oluşturmuştur. Hatta [İlber Ortaylı](#) “İmparatorluğun En Uzun Yüzyılı” kitabında “İmparatorluk genç cumhuriyete parlamento, siyasal parti kadroları, basın gibi siyasal kurumlar bıraktı.” yazarak, yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti’nin siyasi tecrübesini Osmanlı’dan devraldığını yazmıştır.

1910’larda Mebusan Meclisi’nde Cumhuriyet kavramı konuşulmaya başlanmıştır. Bu dönemlerde Cumhuriyet fikri halk arasında daha da güçlenmeye başlamıştır. Özellikle Birinci Dünya Savaşı’ndan sonra, halkın İstanbul Hükümeti’ne olan güveninin azalması ile birlikte, Cumhuriyetçiliğin halk arasında yayılması hızlanmıştır. Mebusan

Parliament is given the authority to terminate the laws. Before the constitutional amendment, the parliament had to obtain preliminary permission from the sultan regarding the content of the law in order to make a law. However, with the new constitution, the requirement to obtain prior permission from the sultan was abolished. In fact, [İlber Ortaylı](#) said in his book titled “The Empire’s Longest Century” that the newly established Republic of Turkey inherited its political experience from the Ottoman Empire by writing “The empire left political institutions such as parliament, political party staff and the press to the young republic.”

In the 1910s, the concept of Republic began to be discussed in the Parliament. During these

“Mustafa Kemal Atatürk’ün de bir sözünde söylediği gibi zaten ‘Türk milletinin karakter ve adetlerine en uygun olan idare, Cumhuriyet idaresidir’ ”

“As Mustafa Kemal Atatürk once said, ‘The administration most appropriate to the character and customs of the Turkish Nation is the administration of the Republic.’ ”

Meclisi’nin 11 Nisan 1920’de kapatılmasıyla, 23 Nisan 1920’de Büyük Millet Meclisi kurulmuştur. Bu meclis savaş sırasında kurulan bir meclis olduğu için içerisinde her görüşten milletvekilleri yer almıştır. Mebuslar arasında saltanatı savunan olduğu gibi aynı zamanda Cumhuriyetçi görüşe sahip olanlar da vardı. Kurtuluş Savaşı sonrasında ise yeni bir devlet kurulduğunda ve yönetim şekli Cumhuriyet olarak belirlendiğinde; Cumhuriyet kavramı bir günde ortaya çıkmış, bir kişi tarafından getirilmiş veya kimse tarafından bilinmeyen bir olgu değildi.

Tüm bunlar doğrultusunda en baştaki “Cumhuriyetin halk tarafından kazanılan bir devrim mi olduğu, yoksa yönetenlerin halka arz etmeye çalıştığı bir yönetim şekli mi olduğu” sorusuna gelecek olursak; Cumhuriyet, bu sınırlar içerisinde 1 günde inşa olan bir kavram değildir. Tanzimattan günümüze kümülatif olarak gelen bir kavramdır.

O nedenle de Cumhuriyet’in bir günde tüm gelenekleri ve yasaları yıkarak halka zorla kabul ettirilmeye çalışıldığı yönündeki düşünceler son derece yanlıştır. Bunun yanında Cumhuriyet’in halk

periods, the idea of the Republic began to grow stronger among the people. Especially after the First World War, as the public’s trust in Istanbul Government decreased, the spread of Republicanism among the public accelerated. With the closure of the Parliamentary Assembly on April 11, 1920, the Grand National Assembly was established on April 23, 1920. Since this parliament was established during the war, there were members of parliament from all views. Among them, there were those who supported the sultanate, as well as those who had Republican views. After the War of Independence, when a new state was established and the form of government was determined as the Republic; The concept of republic was not a phenomenon that emerged in one day, was introduced by one person or was unknown to anyone.

In line with all this, if we come to the question of “Whether the Republic is a revolution won by the people or a form of government that the rulers try to present to the people” The Republic is not a concept that can be built in one day within these borders. It is a concept that has come cumulatively from the Tanzimat period to the present day.

tarafından gerçekleştirilen bir devrim olduğunu söylemek de yanlış olacaktır. Osmanlı'da var olan Cumhuriyetçilik fikirleri belki de halkın birçoğu tarafından bilinmiyordu ya da önemsenmiyordu. Cumhuriyet ilan edildiğinde ise zaten Osmanlı resmi olarak düşmanları tarafından yenilgiye uğratılmıştı. Bu nedenle de halk Cumhuriyeti kurarak, Osmanlı'ya karşı bir devrim gerçekleştirmedi. Cumhuriyetin ilanı için zaten tüm imkanlar oluşturulmuştu. Mustafa Kemal Atatürk'ün de bir sözünde söylediği gibi zaten "Türk milletinin karakter ve adetlerine en uygun olan idare, Cumhuriyet idaresidir". O yüzden de Cumhuriyetimiz ne bir devrime ihtiyaç duymuştur ne de yönetenlerin zorlamasına.

For this reason, the thoughts that the Republic was dictated to the people by destroying all traditions and laws in one day are extremely wrong. In addition, it would be wrong to say that the Republic was a revolution carried out by the people. The Republican ideas that existed in the Ottoman Empire were perhaps not known or ignored by most of the people. When the Republic was declared, the Ottoman Empire had already been officially defeated by its enemies. For this reason, the people did not establish a Republic and carry out a revolution against the Ottomans. All opportunities had already been created for the declaration of the Republic. As Mustafa Kemal Atatürk once said, "The administration most appropriate to the character and customs of the Turkish Nation is the administration of the Republic." That's why our Republic neither needed a revolution nor dictation by the rulers.

Türklerin Mucizesi

Miracle of the Turks

Ferhat KARACA

İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası
İlişkiler (İngilizce) Bölümü Lisans Öğrencisi,
ferhatkaraca57@gmail.com

Bilinen geçmişlerinden bu yana Türkler hükümdarlıklarını ve soylarını dini ve kutsal değerlere dayandırarak meşrulaştırmıştır. Tek mutlak hükümdarın boyunduruğu altında yaşamayı adeta bir kültür edinen Türkler, Cumhuriyet dönemine kadar geçen süre içinde hiçbir zaman monarşiden vazgeçmemiştir. Her ne kadar Türk tarihi çeşitli [isyanlarla](#) ve entrikalarla dolu olsa da monarşi sistemi hiçbir zaman sorgulanmamış, kişiler değişse de sistem her zaman aynı kalmıştır. Orta Çağ'da [Almanya](#) ve [İtalya](#)'daki ilkel cumhuriyetler bu bölgenin insanlarında bir aşinalık oluştursa da bunun aksine Türklerde bunun örneğine hiçbir zaman rastlanmamıştır ve bu sebepten ötürü Atatürk'ün Türklere sunduğu Cumhuriyet sistemi, tarihte bir dönüm noktası olmuştur.

'Kendi liderlerini kendileri yaratma' düşüncesi Türk insanının çoğunluğunda kültürel bir soru işareti oluşturmuşsa da yapılan dini, ekonomik ve kültürel reformlar bu soru işaretlerini kimi zaman çoğaltmış, kimi zaman ise oldukça azaltmıştır.

Eğitim alanında yapılan reformlar bu soru işaretlerini başlıca azaltan faktörlerden biridir. Eğitim, Türklerde yüzyıllar boyunca alt tabakanın ulaşmasının nerdeyse imkansız olduğu bir alandı.

Since their known history, Turks have legitimized their sovereignty by basing their ancestry on religious and sacred values. Turks, who have adopted living under the yoke of a single absolute ruler as a culture, have never given up on monarchy until the Republic period. Although Turkish history is full of various [rebellions](#) and intrigues, the monarchy system has never been questioned, and although people have changed, the system has always remained the same. In the Medieval Ages, the primitive republics in [Germany](#) and [Italy](#) created a familiarity among the people of this region, but on the contrary, there was never an example of this among the Turks, and for this reason, the Republican system that Atatürk presented to the Turks was a turning point in history.

Although the idea of 'creating their own leaders' has formed a cultural question mark for the majority of Turkish people, the religious, economic and cultural reforms have sometimes increased and sometimes reduced these question marks.

Reforms in the field of education are one of the main factors that reduce these question marks. Education was an area that was almost impossible for the lower class of Turks to reach for centuries.

Osmanlı'dan örnek vermek gerekirse, eğitim çoğunlukla din çerçevesinde medreselerde verilirdi ve eğitim dili halkın konuştuğu dilin aksine Türkçe değil Arapça ve Farsça etkisinde kalmış Osmanlı Türkçesiydi. Yüzyıllarca eğitim ve refahtan mahrum bırakılan Türk insanı, bu gibi imkanlarla her ne kadar geç 19. yüzyılda [II.Abdülhamit ile tanıştıysa](#) da büyük ölçüde Atatürk'ün sayesinde yapılan eğitim reformları ile çok daha büyük ölçüde bunu benimsedi. Yapılan harf inkılabı sonucunda eğitim, çok daha verimli ve sağlıklı hale geldi. Geçmişlerinin aksine Türkler, artık eğitilmiş ve kültürlü nesiller yetiştirecekti.

Kültürel alanda yapılan reformlar her ne kadar halka olabildiğince empoze edilmeye çalışıldıysa da bugün bile bazı kesimlerce sorgulanan reformlar mevcuttur. Türklerin Sünni-Arap etkisinden çıkmasını isteyen Atatürk, objektif bakıldığında oldukça radikal bir karar olarak gözükecek şekilde [Batılılaşmaya](#) yöneldi. Atatürk, Batı veya Arap özentisi bir kültürden çok kendine has bir

To give an example from the Ottoman Empire, education was mostly given in madrasahs within the framework of religion, and the language of education was Arabic and Persian influenced Ottoman Turkish, not Turkish, unlike the language spoken by the people. Although the Turkish people, who were deprived of education and welfare for centuries, [were introduced to such chances by Abdulhamid II](#) in the late 19th century, they adopted them to a much greater extent with the educational reforms made largely thanks to Atatürk. Education has become much more efficient and healthy as a result of the alphabet reform. Unlike their past, Turks would now raise educated and cultured generations.

Although the reforms made in the cultural field were tried to be imposed on the public as much as possible, there are reforms that are questioned by some groups even today. Atatürk, who wanted the Turks to break away from the Sunni-Arab influence, turned to [Westernization](#), which looks like

modern Türk kültürü yaratmak istiyordu ve bunun için aşılması gereken ilk engelin toplumdaki aşırı Arap-Fars etkilerini kaldırmak olduğunu biliyordu. Kıyafetler, alışkanlıklar, müzik, sanat ve eğlence gibi birçok kültürel unsurda değişiklikler meydana getirildi ve Arap-Fars etkisi en aza indirgenmeye çalışıldı. Yeni edebiyat anlayışları ve sanat akımları gelişti. Türk sanatçıları ve yazarları uluslararası arenada tanınır hale geldi.

Cumhuriyet, Türkiye’de hukuk devletinin temelini attı. Anayasa ve yasalar modern hukuk normlarına uygun olarak oluşturuldu. Türk kadınlarının toplumsal ve siyasi katılımını artırdı. Kadınlar, seçme ve seçilme hakkını kazandılar ve pek çok reformla statülerini yükselttiler.

Cumhuriyet dönemi, Türkiye’nin ekonomik yapısını da değiştirdi. Sanayileşme ve tarım reformları ülkenin ekonomisini büyüttü. Gelişen ekonomi, eğitim ve kültürel alanda yapılan reformlarla birlikte eskiden olanın aksine Türk halkını daha atılgan ve dinamik hale getirdi.

Laiklik ilkesinin benimsenmesi, Cumhuriyet’in Türk kültürünü en çok etkileyen faktörlerdendir. Laiklik, din ve devlet işlerinin ayrılmasını savunur ve bu ilke Türk kültüründeki dini etkileri azaltmıştır. Osmanlı İmparatorluğu döneminde dini otorite ile devlet otoritesi daha fazla iç içeydi, ancak Cumhuriyet dönemiyle birlikte bu en aza indirgenmeye çalışılmıştır. Yıllar boyunca Sünni İslam etkisinde kalmış bir toplum için bu ilkeyi kabullenmek her ne kadar zor olduysa da zamanla, bir düşünce yapısı olarak Türk halkının aklına oturmuştur.

Birbirleriyle çokça paralellik içeren tüm bu değişiklikler, Cumhuriyet anlayışının Türk kültürü üzerindeki etkilerini göstermektedir. Cumhuri-

a very radical decision when viewed objectively. Atatürk wanted to create a unique modern Turkish culture rather than a Western or Arab culture, and he knew that the first obstacle to overcome was to remove the excessive Arab-Persian influences in society. Changes were made in many cultural elements such as clothing, habits, music, art, and entertainment, and efforts were made to minimize the Arab-Persian influence. New literary concepts and art movements developed. Turkish artists and writers became known internationally.

The Republic laid the foundations of the rule of law in Turkey. The constitution and laws were created in accordance with modern legal norms. It increased the social and political participation of Turkish women. Women gained the right to vote and be elected and their status increased with many reforms.

The Republic period also changed Turkey’s economic structure. Industrialization and agricultural reforms expanded the country’s economy. The developing economy, together with the reforms in education and culture, has made the Turkish people more enterprising and dynamic, unlike before.

The adoption of the principle of secularism is one of the factors that most affected the Turkish culture by the Republic. Secularism advocates the separation of religion and state, and this principle has reduced religious influences in Turkish culture. During the Ottoman period, religious and state authority were more intertwined, but with the Republic period, this was tried to be minimized. Although it was difficult for a society which had been under the influence of Sunni Islam for years to accept this principle but over time, it became established in the minds of the Turkish people as a structure of thought.

“Birbirleriyle çokça paralellik içeren tüm bu değişiklikler, Cumhuriyet anlayışının Türk kültürü üzerindeki etkilerini göstermektedir. Cumhuriyet, yüzyıllarca kümülatif bir şekilde oluşan Türk kültürünü tarihte hiç görülmemiş şekilde şekillendirerek, geleneksel ve dini unsurlar yerine modern ve bilimsel unsurlardan etkilenen bir modern topluma dönüştürdü.”

“All these changes, show the effects of the understanding of the Republic on Turkish culture. The Republic shaped the Turkish culture, which had been formed cumulatively for centuries, in a way never seen in history, transforming it into a modern society influenced by modern and scientific elements instead of traditional and religious elements.”

yet, yüzyıllarca kümülatif bir şekilde oluşan Türk kültürünü tarihte hiç görülmemiş şekilde şekillendirerek, geleneksel ve dini unsurlar yerine modern ve bilimsel unsurlardan etkilenen bir modern topluma dönüştürdü.

All these changes, show the effects of the understanding of the Republic on Turkish culture. The Republic shaped the Turkish culture, which had been formed cumulatively for centuries, in a way never seen in history, transforming it into a modern society influenced by modern and scientific elements instead of traditional and religious elements.

Türküm, Doğruyum, Çalışkanım Ama Kimim Ben? I Am a Turk, Honest and Hardworking, But Who Am I?

Sırrı Can YÜCEL

Istanbul Arel Üniversitesi Uluslararası İlişkiler
(İngilizce) ve Mütercim Tercümanlık Bölümü Mezun
Öğrencisi,
smethra@hotmail.com

Kurtuluş Savaşı'nda kazanılan o muhteşem zaferden sonra bu zaferin temeli üzerinde sapsağlam yükselecek bir devletin temelleri atılmalı ve bu devletin ihtişamını omuzlarında taşıyacak bir millet inşa edilmeliydi. Kısaca Türkiye ve Türk milleti. Yazım Türk kimliği kavramı etrafında şekillenecektir. Türklük nedir? Türk kimdir? Şimdilerde bu sorulara cevap vermek oldukça kolay ve bu durumu Erken Cumhuriyet Döneminde bu alanda verilen emeklere ve yapılan çalışmalara borçluyuz.

Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün ilkelerinden biri olan Milliyetçilik, bir millete mensup fertlerin milli geçmişlerine duydukları bağlılık ve hürmet hissi olarak tanımlansa da sadece ortak geçmişe bağlılığı değil, ortak bir istikbale yönelik amaç, gaye ve düşünceler açısından da birlikteliği ifade [etmektedir](#). Atatürk milliyetçiliği de diyebileceğimiz bu yeni kimlik, ırkçı karakter taşımayan milli bir birlikteliktir ve Atatürk devrimleri ile toplumun yeniden inşası anlamına [gelmektedir](#).

After that magnificent victory in the War of Independence, the foundations of a state that would rise firmly on the foundation of this victory had to be laid and a nation that would carry the glory of this state on its shoulders had to be built. In short, Türkiye and the Turkish nation. My writing will be shaped around the concept of Turkish identity. What is Turkishness? Who is Turk? Nowadays, it is quite easy to answer these questions, and we owe this to the efforts and studies carried out in this field in the Early Republic Period.

Although Nationalism, one of the principles of the Great Leader Mustafa Kemal Atatürk, is defined as the feeling of loyalty and respect felt by the members of a nation to their national past, it does not only [express](#) loyalty to the common past, but also unity in terms of goals, objectives and thoughts towards a common future. This new identity, which we can also call Atatürk nationalism, is a national unity that does not have a racist character and [means](#) the reconstruction of society

“Kurtuluş Savaşı’nda kazanılan o muhteşem zaferden sonra bu zaferin temeli üzerinde sapasağlam yükselecek bir devletin temelleri atılmalı ve bu devletin ihtişamını omuzlarında taşıyacak bir millet inşa edilmeliydi”

“After that magnificent victory in the War of Independence, the foundations of a state that would rise firmly on the foundation of this victory had to be laid and a nation that would carry the glory of this state on its shoulders had to be built. ”

Anayasamızın 82. Maddesinde de belirtildiği üzere, “Türk devletine vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes Türktür.”

O dönemlerde batı toplumlarının Türkler için belirgin şekilde kullandığı barbar sıfatının aksine, Atatürk’e göre Türk milletinin karakteri yüksektir. Türk milleti çalışkandır. Türk milleti zekidir. Hem yabancı devletlere hem de Türklere Türk’ün gerçekte kim olduğunu gösterme gerekliliği üzerine 15 Nisan 1931 tarihinde Türk Tarih Kurumu kurulmuş ve Türk tarihi üzerine önemli araştırmalar yapılmıştır.

Toplumsal karakter kavramı toplumları birbirinden ayıran öz olarak özetlenebilir. Ortak değerler çerçevesinde inşa edilen bir anlam boyutu aracılığıyla toplumun kendi içinde tutarlı, bütün ve sürekli olmasını sağlayan değer ve özellikler toplumun karakterini oluşturur. Türklük kavramı bir ırktan çok daha fazlasını tanımlamaktadır. Türk

with Atatürk’s revolutions. As stated in Article 82 of our Constitution, “Everyone who is bound to the Turkish state through citizenship is a Turk.”

Contrary to the adjective “barbarian” that western societies clearly used for Turks at that time, according to Atatürk, the Turkish nation’s character is noble. The Turkish nation is industrious. The Turkish nation is intelligent. In response to the need to show both foreign states and Turks who Turks really are, the Turkish Historical Society was established on April 15, 1931, and important research was conducted on Turkish history.

The concept of social character can be summarized as the essence that distinguishes societies from each other. The values and characteristics that enable the society to be internally consistent, whole and continuous through a dimension of meaning built within the framework of common values constitute the character of the society. The

toplumunun bir parçası olmak demek sadece Türkiye vatandaşı olmak demek değil aynı zamanda binlerce yıllık bir geçmişin birikimiyle şekillenmiş bir dünya görüşü ve anlayışa sahip olmak demektir. Türk onura önem verir. İhanete karşı serttir ve verdiği söze sadıktır. Savaşçıdır, cesurdur, zorluklara göğüs gerer. Türkün karakterinde ırkçılık yoktur, maddi ve manevi açıdan sarsılmaz bir dayanıklılığa sahiptir. Yardımseverdir, misafirperverdir. Türk kanaatkardır, fedakardır, sıcakkanlıdır, sadedir, ama aynı zamanda gururludur. Bu onun atalarından miras kalan zafer kazanma genlerinin karakterine yansımalarıdır. Türk cana yakındır, duygusaldır, naziktir. Çalışkandır, pratik zekalıdır. Türk sabrederek direnir. Büyük zorluklara, hızlı değişimlere karşı inanılmaz bir sabır ve metanet [gösterir](#).

Modern Türkiye'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk, Batı ilkeleriyle uyumlu bir kültürel dönüşümü aktif olarak savunmuştur ve batılı kıyafetlerin, yaşam tarzlarının ve kültürel normların benimsenmesi için çeşitli çalışmalar yürütmüştür.

concept of Turkishness defines much more than a race. Being a part of the Turkish society does not only mean being a Turkish citizen, but also having a worldview and understanding shaped by the accumulation of thousands of years of history. The Turk attaches importance to honor. He is tough on betrayal and loyal to his word. He is a warrior, he is brave, he endures difficulties. There is no racism in the Turk's character, he has an unshakable endurance both materially and spiritually. He is helpful and hospitable. The Turk is contented, self-sacrificing, warm-blooded, modest, but also proud. This is a reflection of the victory genes inherited from his ancestors. The Turk is friendly, emotional and kind. He is hard-working and practical-minded. The Turk resists patiently. He [shows](#) incredible patience and fortitude in the face of great difficulties and rapid changes.

Mustafa Kemal Atatürk, the founder of modern Turkey, actively advocated a cultural transformation in line with Western principles and carried out various efforts to promote the adoption of

“Ortak değerler çerçevesinde inşa edilen bir anlam boyutu aracılığıyla toplumun kendi içinde tutarlı, bütün ve sürekli olmasını sağlayan değer ve özellikler toplumun karakterini oluşturur.”

“The values and characteristics that enable the society to be internally consistent, whole and continuous through a dimension of meaning built within the framework of common values constitute the character of the society.”

“Türk kanaatkardır, fedakardır, sıcakkanlıdır, sadedir, ama aynı zamanda gururludur.”

“The Turk is contented, self-sacrificing, warm-blooded, modest, but also proud.”

Modern, laik bir kültürü benimsemiş ve böylece çağın gerisinde kalmamış kendine özgü bir ulusal kimlik oluşturmak için kültürel bir değişimin gerekli olduğuna inanan Atatürk, Türkiye'nin modern ve ilerici bir ulusa dönüşmesi için Batı'yı örnek almış ve bu doğrultuda kısa sürede oldukça büyük adımlar atmıştır.

Yazımı, Atatürk'ün Türk nedir sorusuna verdiği [cevapla](#) noktalamak istiyorum: “Bu memleket, dünyanın beklemediği, asla ümit etmediği bir müstesna mevcudiyetin yüksek tecellisine, yüksek sahne oldu. Bu sahne 7 bin senelik, en aşağı, bir Türk beşiğidir. Beşik tabiatın rüzgarları ile sallandı; beşiğin içindeki çocuk tabiatın yağmurları ile yıkandı. O çocuk tabiatın şimşeklerinden, yıldırımlarından, kasırgalarından evvela korkar gibi oldu; sonra onlara alıştı; onları tabiatın babası tanıdı, onların oğlu oldu; Bir gün o tabiat çocuğu tabiat oldu; şimşek, yıldırım, güneş oldu; Türk oldu. Türk budur. Yıldırımdır, kasırgadır, dünyayı aydınlatan güneştir.”

Western clothing, lifestyles and cultural norms. Believing that a cultural change was necessary to create a unique national identity that adopted a modern, secular culture and thus did not fall behind the times, Atatürk took the West as an example to transform Turkey into a modern and progressive nation, and took great steps in this direction in a short time.

I would like to end my article with Atatürk's [answer](#) to the question “What is a Turk?”: “This country has been a high stage for the high manifestation of an exceptional presence that the world did not expect and never hope for. This scene is seven thousand years old, at least, a Turkish cradle. The cradle was swayed by the winds of nature; the child in the cradle was bathed in nature's rains. He seemed to be afraid of nature's lightning, lightning and hurricanes; one day that child of nature became lightning, lightning, sun; he became Turkish. This is Turkish. Lightning, hurricanes, the sun illuminates the world.”

Savaş, Barış ve Bağımsızlık

War, Peace and Independence

Gaye GÜRBÜZ

İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası
İlişkiler (İngilizce) Bölümü Mezun Öğrencisi,
gayegrbz88@gmail.com

Bağımsızlık kavramı bir milletin veya bir devletin kendi vatandaşları tarafından yönetilebilmesi [olarak](#) tanımlanabilir. Diğer bir deyişle, egemenlik haklarının başka bir milletin veya devletin elinde olmamasıdır. Bağımsızlığın kazanılması bir yandan milletlerin kendi geleceğini kendilerinin belirlemesi, barış ve özgürlüğü çağrıştırırken, diğer yandan ise bağımsızlığın elde edilme yöntemi bakımından savaşı çağrıştırmaktadır. Öyleyse, Milli mücadelenin temelini oluşturan bağımsızlık kavramı savaşa mı yoksa barışa mı daha yakındır?

The concept of independence can be [defined](#) as the ability of a nation or a state to be governed by its own citizens. In other words, it means sovereign rights are not in the hands of another nation or a state. On the one hand, gaining independence evokes the ability of nations to determine their future, peace and freedom; on the other hand, it evokes war in terms of the method of achieving independence. Then, is the concept of independence, which forms the bases of the Turkish Independence War, close to war or peace?

“Mustafa Kemal Atatürk’e göre, Türkiye Cumhuriyeti’nin en temel ilkelerinden biri olan ‘Yurtta barış, cihanda barış’ ilkesi, insanîyetin ve uygarlığın refah ve ilerlemedesinde en esaslı etkindir.”

“According to Mustafa Kemal Atatürk, the principle of ‘Peace at home, peace in the world’, which is one of the most fundamental principles of the Republic of Turkey, is one of the most crucial factor in the prosperity and progress of humanity and civilization.”

Barışçılık ilkesi, Atatürkçü düşünce sisteminin temel ilkelerinden birini oluşturmaktadır. Barışçılık, bağımsız bir devlet olarak yurdumuzda mutlu bir yaşam sürmemizi amaçladığı gibi bizim dışımızda diğer milletlerin de birbirleriyle iyi ilişkiler içinde yaşamasını [öngörür](#). Mustafa Kemal Atatürk’e göre, Türkiye Cumhuriyeti’nin en temel ilkelerinden biri olan ‘Yurtta barış, cihanda barış’ ilkesi, insanîyetin ve uygarlığın refah ve ilerlemedesinde en esaslı [etkindir](#).

Aynı zamanda, Mustafa Kemal Atatürk’ün ‘Zorunlu olmadıkça savaş bir cinayettir.’ sözü, temel hedefin barışa ulaşmak olduğunun kanıtıdır. Ancak bağımsız olmayan bir toplum için daimi bir barış söz konusu değildir. Atatürk’ün belirttiği üzere, ‘Bağımsızlıktan yoksun bir ulus, uygar insanlık karşısında uşak olmaktan kurtulamaz.’ Bu anlamda ‘Yurtta barış, cihanda barış’ ilkesinin yaşayabilmesi, her şeyden önce yurdumuzu ve hak-

The principle of the peace forms one of the fundamental principles of the Kemalist thought system. The principle of peace aims for us to live a happy life in our country as an independent state, it also [envisages](#) other nations living in good relations with each other. According to Mustafa Kemal Atatürk, the principle of ‘Peace at home, peace in the world’, which is one of the most fundamental principles of the Republic of Turkey, is one of the most crucial [factor](#) in the prosperity and progress of humanity and civilization.

At the same time, the quote of Mustafa Kemal Atatürk, ‘War is murder unless it is necessary’ is a proof that the main goal is to achieve peace. However there is no permanent peace for a society that is not independent. As Atatürk stated, ‘A nation without independence can not escape from being a servant against civilized humanity.’ In this sense, the survival of the principle of ‘Peace at home,

“Atatürk’ün belirttiği üzere, ‘Bağımsızlıktan yoksun bir ulus, uygar insanlık karşısında uşak olmaktan kurtulamaz.’ ”

“As Atatürk stated, ‘A nation without independence can not escape from being a servant against civilized humanity.’ ”

larımızı koruyacak kuvvette olmamıza [bağlıdır](#). Bu nedenle, temel hedef barışın sağlanması olmasına rağmen, kendi kaderi üzerinde söz sahibi olamayan bir millet için bu mümkün değildir.

Her daim özgür ve bağımsız yaşamış olan Türk milleti için manda ve himayenin kabul edilmesi söz konusu değildir. Bu nedenle, milli mücadelede Mustafa Kemal Atatürk’ün önderliğinde, ‘Ya istiklal ya ölüm’ parolası ile her cephede inançla savaşmış ve 30 Ağustos zaferi ile Türk milletinin bağımsızlığından vazgeçmeyeceği tüm dünyaya kanıtlanmıştır. Atatürk’ün söylediği gibi ‘Bu Anadolu Zaferi, tarih arasında, bir millet tarafından bütünüyle benimsenen bir fikrin, ne kadar güçlü ve ne kadar zinde bir kuvvet olduğunun en güzel örneği olarak kalacaktır.’

Son olarak, milli mücadelenin temelini oluşturan bağımsızlık fikrinin, Türk bağımsızlığını koruma temelinde, ‘Yurtta barış, cihanda barış’ ilkesi ile birlikte, savaştan öte daha çok bir varoluş mücadelesi olduğunu belirtmek mümkündür.

peace in the world’ [depends](#), above all, on our being strong enough to protect our homeland and our rights. Therefore, although the main goal is to achieve peace, this is not possible for a nation that does not have say in its own destiny.

Acceptance of mandate and patronage system is out of the question for the Turkish nation, which has always lived freely and independently. Therefore, in The Turkish Independence War they fought faithfully with the motto of ‘freedom or death’ in every area under the leadership of Mustafa Kemal Atatürk and with the victory of August 30, it was proven to the whole world that the Turkish nation will not give up its independence. As Atatürk says, ‘This Anatolian Victory will remain as the best example of how strong and vigorous an idea, which has been fully adopted by a nation through history, can be.’

Finally, it is possible to state that the idea of independence, which forms the basis of The Turkish Independence War, on the basis of protecting Turkish independence, with the principle of ‘Peace at home, peace in the world’ is more of a struggle for existence rather than a war.

100 Yıllık Gençlik

100 Years of Youth

Hasan Teoman BİNGÖL

İstanbul Teknik Üniversitesi Maden
Mühendisliği Bölümü Lisans Öğrencisi,
bingolhasan01@gmail.com

İnsanlığın uzun tarihi göz önüne alındığında cumhuriyetimiz bundan yalnızca 100 yıl önce, Osmanlı toplumunun modern okullarında eğitim almış bir kurucu kuşak tarafından kuruldu. Bu kuşağın zihin dünyası dönemin en kalifiye eğitimi veren askeri okullarda, batılı düşünürlerin yazdığı metinler üzerinden şekillenerek Türkiye Cumhuriyeti'nin manifestosunu oluşturdu. Üstlenilen bu siyasal misyon, Türkiye Cumhuriyeti fikrinin devamlılığını sağlamayı da gerekli kılıyordu. Bu kuşağın en önemli lideri Mustafa Kemal Atatürk'ün "Ey Türk gençliği; birinci vazifen..." ifadesiyle başlayan gençliğe hitabesinde bu görevin Türk gençliğine ait olduğu açıkça belirtilmiş. Büyük savaşlardan çıkmış, çoğunluğu okur-yazar olmayan ve kırsal bölgelerde yaşayan bir toplumu ayağa kaldırma görevini ülkenin eğitimli gençliğine emanet oldukça doğaldı, ancak takip eden 100 yılda dünyanın değişen dinamikleri; Türk toplumunu ve doğalında Türk gençliğini de etkiledi. Bu yazıda, cumhuriyetin emanet edildiği gençliğin tarihsel değişimlerden nasıl etkilendiğinden bahsedeceğim.

Gençlik kavramını bir toplumsal grup olarak ele alırsak, bu grubun tarihindeki en önemli dönüm noktalarından biri, İkinci Dünya Savaşı sonrası dönemdir. Bu dönem; eğitimde kitleleşmenin

Considering the long history of humanity, our republic was founded only 100 years ago by a founding generation educated in the modern schools of Ottoman society. The mental world of this generation was shaped by the texts written by Western thinkers in the military schools that provided the most qualified education of the period and created the manifesto of the Republic of Turkey. This political mission undertaken also required ensuring the continuity of the idea of the Republic of Turkey. The most important leader of this generation, Mustafa Kemal Atatürk, said: "O Turkish youth; In his address to the youth, which began with the phrase "your first duty...", it was clearly stated that this duty belongs to the Turkish youth. It is quite natural that the educated youth of the country should be entrusted with the task of reviving a society that has emerged from great wars, the majority of whom are illiterate and living in rural areas, but the changing dynamics of the world in the following 100 years; It affected Turkish society and naturally Turkish youth. In this article, I will talk about how the youth to whom the republic was entrusted were affected by historical changes.

If we consider the concept of youth as a social group, one of the most important turning points

“Bu kuşağın zihin dünyası dönemin en kalifiye eğitimini veren askeri okullarda, batılı düşünürlerin yazdığı metinler üzerinden şekillenerek Türkiye Cumhuriyeti’nin manifestosunu oluşturdu.”

“The mental world of this generation was shaped by the texts written by Western thinkers in the military schools that provided the most qualified education of the period and created the manifesto of the Republic of Turkey.”

yaşadığı, şehirli nüfusun arttığı, sanayileşmenin hızlandığı ve toplumsal refahın yükseldiği bir dönemdir. Hal böyleyken, 1923-1924 eğitim öğretim yılında yalnızca 73 ortaokul ve 24 lise bulunan ülkemizde de okullaşma oranı ve öğrenci sayısı da hızla [artar](#). 1960'lara gelindiğinde örgün eğitimdeki nüfus oransal olarak hala ülkenin çok az bir kısmını oluşturuyor olsa da üniversite gençliği kültürel olarak ayrışıyor ve heterojen bir yapı haline geliyordu. Bu heterojen yapının, ağırlıklı olarak cumhuriyet değerlerini kapsayan ancak belli konularda onlarla ayrışmaya eğilimli bir grup olarak dönemin siyasal atmosferine ağırlığını koyduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

60'lı yıllarda siyasal ve sosyal olarak farklılaşan gençliğin, resmi ideolojinin idealize ettiği profilin yavaş yavaş dışına çıktığını görüyoruz. 1980 yılına kadar giderek hızlanan gençliğin özerkleşme süreci, 12 Eylül darbesiyle ağır bir

in the history of this group is the period after the Second World War. This period; is a period when massification in education was experienced, the urban population increased, industrialization accelerated and social welfare increased. This being the case, in Türkiye where there were only 73 secondary schools and 24 high schools in the 1923-1924 academic year the schooling rate and the number of students [increased](#) rapidly. Although in the 1960s the population in formal education still constituted a very small proportion of the country; University youth were culturally segregated and became a heterogeneous structure. It would not be wrong to say that this heterogeneous structure dominated the political atmosphere of the period as a group that mainly included republican values but tended to differ from them on certain issues.

We see that the youth, who became politically and socially differentiated in the 60s, gradually moved

sekteye uğradı. Başka bir deyişle, 12 Eylül darbesi, cumhuriyetin kurucularının gençliğe yüklediği siyasal ilerlemeci misyonu alarak gençliği siyasetten arındırmaya çalışmış ve toplumdaki siyasi kutuplaşmayı bitirme argümanı üzerinden kendini meşrulaştırarak gençliği depolitize etme sürecini [başlatmıştır](#).

Öyle ki darbe sonrası yapılan [Anayasa'nın 58'inci maddesinde](#) geçen “Devlet, istiklal ve Cumhuriyetimizin emanet edildiği gençlerin müsbet ilmin ışığında, Atatürk ilke ve inkılapları doğrultusunda ve Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü ortadan kaldırmayı amaç edinen görüşlere karşı yetiştirme ve gelişmelerini sağlayıcı tedbirleri alır. Devlet, gençleri alkol düşkünlüğünden, uyuşturucu maddelerden, suçluluk, kumar ve benzeri kötü alışkanlıklardan ve cehaletten korumak için gerekli tedbirleri alır.” İbaresini, darbecilerin gençliğe “korunması gereken nesne” olarak baktığını gösteriyor.

beyond the profile idealized by the official ideology. The process of autonomy of the youth, which accelerated until 1980, was severely disrupted by the September 12 coup. In other words, the September 12 coup tried to purify the youth from politics by taking the political progressive mission that the founders of the republic assigned to the youth and [started](#) the process of depoliticizing the youth by legitimizing itself through the argument of ending the political polarization in society.

So much so that, as stated in the [58th article of the Constitution](#) made after the coup, “The State takes measures to ensure the education and development of the young people to whom independence and our Republic are entrusted, in the light of positive science, in line with Atatürk's principles and reforms, and against views that aim to eliminate the indivisible integrity of the State with its territory and nation. “The state takes the necessary measures to protect young people from addiction

“90’lar ve 2000’ler gençliğine baktığımız zaman bu depolitizasyon süreci başarılı olmuş gibi görünse de gençlik, cumhuriyetin kodlarına işlediği enerjiyi zaman zaman boşaltmaya ve varlığını hissettirmeye devam ediyor.”

“When we look at the youth of the 90s and 2000s, this depoliticization process seems to have been successful, but the youth continued to discharge the energy it has incorporated into the codes of the republic from time to time and make its presence felt.”

90’lar ve 2000’ler gençliğine baktığımız zaman bu depolitizasyon süreci başarılı olmuş gibi görünse de gençlik, cumhuriyetin kodlarına işlediği enerjiyi zaman zaman boşaltmaya ve varlığını hissettirmeye devam ediyor. Cumhuriyetin ikinci yüzyılı ile birlikte, daha önce gençlik için yapılan tanımlamaların ve çizilen sınırların tarihe karıştığını söylemek yanlış olmaz ancak bu, gençliğin bu resmi sınırların dışına taşarak onları yıktığı anlamına gelmiyor. Aksine, bugün gençlik yeni sınırlarını keşfetmeye çalışıyor. Bana sorulacak olursa, cumhuriyetin ilk yüz yılının aksine şimdi işler düşündüğümüzden çok daha karmaşık.

to alcohol, drugs, crime, gambling and similar bad habits and ignorance.” The phrase shows that the coup plotters view youth as “objects that need to be protected”.

When we look at the youth of the 90s and 2000s, this depoliticization process seems to have been successful, but the youth continued to discharge the energy it has incorporated into the codes of the republic from time to time and make its presence felt. It would not be wrong to say that with the second century of the Republic, the previous definitions and boundaries drawn for youth became history, but this does not mean that the youth went beyond these official boundaries and destroyed them. On the contrary, youth today are trying to discover new boundaries. If you ask me, unlike the first hundred years of the republic, things are now much more complicated than we thought.

Türk Dili Sorunu, Bin Yılın Problemi mi?

The Turkish Language Issue, a Problem of a Millenia?

Talha ÇAĞMAN

İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası İlişkiler
(İngilizce) ve Mütercim Tercümanlık Bölümü Mezun
Öğrencisi,
talhacagmann@gmail.com

Cumhuriyet dönemine ait tartışmaların arasında dil reformu tartışmasının çok özel bir yere sahip olduğunu düşünüyorum, çünkü çoğu tartışmadan farklı olarak ben dahil Türkçe konuşan herhangi bir kişi; bu konu hakkında fikir belirtip taraf olmuş dönem aydınlarının argümanlarını okuyup kolaylıkla fikir sahibi olabilir ve bir tarafı destekleyebilir. Bunun nedeni, tartışmanın çok basit ama ayrıca çok önemli bir konuyu yani dili ele almasıdır. Günümüzde reformla ilgili tartışmaların çoğu Arap harflerinden Latin harflerine geçiş etrafında dönüyor. Ancak mesele harflerden daha derinlere dayanıyor. Bunlar sadece konuşmayı ve düşünceyi yazıya dönüştürmek için kullanılan sembollerdir, ancak asıl mesele hangi konuşmanın yazıya geçirileceğidir?

Dil reformu, Türkiye Cumhuriyeti'nin ilanından çok önce tartışılıyordu ve kamuoyunda yarattığı ayrılık Osmanlı'dan önce de biliniyordu. Selçuklu İmparatorluğu gibi Müslüman-Türk devletlerinin yükselişiyle birlikte Arapça ve Farsça, teoloji, edebiyat, kural ve hükümler, mesajlaşma gibi devletin her alanında kullanılan diller haline geldi. Şairler

I think the language reform debate has a very peculiar space among other historical debates of the Republican period because, in contrast to most of them, any Turkish speaker including me can easily form an idea when reading arguments made by contemporary scholars who took a side and shared their ideas in the debate. This is because it deals with such a common yet crucial topic, language. Nowadays, most arguments about the reform revolve around switching to Latin letters from Arabic letters. However, the issue is rooted deeper than just letters. They are just symbols used to transcribe speech and thought into writing but the underlying issue is which speech will be transcribed?

The language reform was discussed well before the declaration of the Republic of Turkey and the diversion it caused in public was well-known even before the Ottoman Empire. With the rise of the Muslim-Turkish states such as the Seljuk Empire, Arabic and Persian became languages used in all areas of the government such as theology, literature, rules and decrees, and messaging. Po-

“Dil reformu, Türkiye Cumhuriyeti’nin ilanından çok önce tartışılıyordu ve kamuoyunda yarattığı ayrılık Osmanlı’dan önce de biliniyordu.”

“The language reform was discussed well before the declaration of the Republic of Turkey and the diversion it caused in public was well-known even before the Ottoman Empire.”

Arapça ve Farsça kalıpları takip etmiş, beyitleri yabancı kelimelerle doldurmuşlardır. Aşık Paşa gibi bazı şairler bu fikri reddederek eserlerini Türkçe kaleme almışlarsa da bu gidişatı değiştirememişlerdir.

Üstelik bu ayırım sadece edebiyatta değil toplumun birçok alanında da yaşanmıştır. Örneğin ünlü komedi kukla gösterisi Karagöz ve Hacivat bu ayrımı sürekli konu etmiştir. Sıradan insanı temsil eden Karagöz, arkadaşı Hacivat’ın yabancı sözcüklerle dolu süslü konuşmasını yanlış anlayarak bunları sarayın üst sınıf çevreleriyle alay eden komik, müstehcen veya tuhaf cümlelere dönüştürdü. Bu ayrılık ile ilgili bir başka halk hikâyesi de şöyledir: Bir softa isyanını bastırmaya çalışan padişahın askerleri, bir grup softanın peşine düşer. Koşarken softalardan birinin aklına bir fikir gelir ve “halkın” arasına karışma umuduyla hızla kaldırıma oturur. Neyse ki askerler onu tanımaz ve ona “Nereye gittiler?” diye sorarlar. Ancak softa ağzını açıp “saray ağzıyla” konuşmaya başladığında askerler onun kim olduğunu anlayıp yakalarlar.

ets followed Arabic and Persian forms filling the couplets with foreign words. Some poets like Aşık Paşa rejected this idea and penned their works in Turkish but they were not able to change the trend. Moreover, this divide didn’t occur only in literature but in many aspect of society.

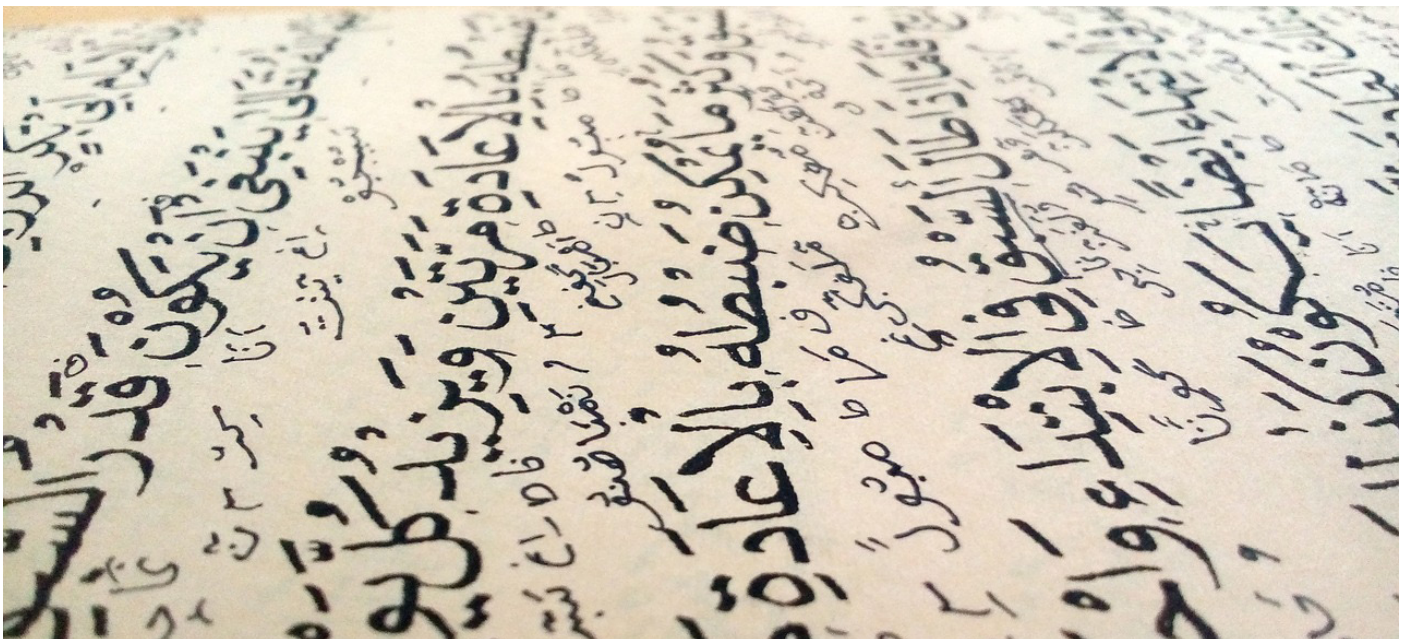
For example, the famous comedic puppet show Karagöz and Hacivat regularly used this divide as a topic. Karagöz, representing the common man misunderstood his friend Hacivat’s flowery speech filled with foreign words and turned them into comedic, obscene, or weird sentences poking fun at the upper-class palace circles. Another folk story about the divide goes like this, soldiers of the sultan trying to repress a scholar riot give chase to a group of scholars. While running one of the scholars comes up with an idea and quickly sits on the pavement in hopes that he will blend in amongst the “public”. Fortunately, the soldiers don’t recognize him but ask the scholar “Where did they go?” However, when the scholar opens his mouth to describe in the signature “high-speech” the soldiers apprehend him.

Başka bir hikaye, halkın bu tür bir konuşmayla ilgili fikrini ortaya koyuyor: Yüksek rütbeli bir memur kasabın çırağından et almak istediğinde, ne yapacağını bilemeyen çocuğun ağzından sadece “Amin” çıkar, bu da insanların sıradan Arapça kelimeler ile Arapça duaları ayırt etmekte zorluk çektiğini gösterir. Bu durum modern Türk toplumunda da halen geçerlidir. Birisi eski veya anlaşılmaz kelimeler kullandığında benzer bir şaka hala yapılır. Benzer şekilde, başta yaşlılar olmak üzere bazı insanlar, etiketlerdeki sıradan Arapça uyarı ve talimatları, Kuran’ın kutsal sözü sanıp onlara saygı gösterebilirler.

Birkaç yüzyıl atlayarak 19. ve 20. yüzyıllara geldiğimizde bilginler bile, Türkçe, Arapça, Farsça ve yeni eklenen Fransızca’nın bir karışımı olan, “Lisan-ı Osmani” adını verdikleri bu karışımın, bu dili konuşanların ihtiyaçlarına uygun olmadığını anlamışlardır. En basitinden, konuşmacıların temel üç dil hakkında çok şey bilmesini gerektiren bu karma dil, bu temel diller arasında rastgele seçimler yaparak kuralları birbirine karıştırıyordu. Ayrıca bu karma dilin gazete ve telgraf gibi yeni icatlarla kullanılması zordu. Bu sorunları çözmek ve dilin nasıl reforme edileceğini tartış-

Another story displays the public’s idea of this kind of speech is when a high-ranking officer tries to buy meat from the butcher’s apprentice, the appalled kid can only respond “Amen” signifying that the common people have difficulty in distinguishing prayers in Arabic from common Arabic speech. This is still relevant in modern Turkish society as a similar joke is made when someone uses archaic or intelligible words. Similarly, some people, mainly old people, mistake common Arabic scripts such as warnings and instructions on labels as the holy word of the Koran and revere them.

Skipping a couple of centuries to the 19th and 20th centuries, even learned people understood that the mix of Turkish, Arabic, Persian, and the newly added French they called the “Language of Ottoman” was not suited to the needs of its speakers. It basically required speakers to know a lot about the core three languages, borrowing rules to mix and match between them. It was hard to use with new inventions such as newspapers and the telegraph. To solve this issue a congress was held to discuss how to reform the language. One of the ideas was to use the Latin Alphabet

mak üzere bir kongre düzenlendi. Fikirlerden biri Latin alfabesini kullanmaktı ancak İlimiye sınıfı tarafından bu, saygısızlık olarak [değerlendirildi](#). Osmanlı siyasetinin ve askeri dünyasının önemli isimlerinden ve aynı zamanda padişahın damadı olan Enver Paşa, orduyu geliştirmek amacıyla kendi adını taşıyan bir alfabe [tasarladı](#). Ancak bu fikirler pek karşılık bulmadı ve pek fazla kullanılmadı. Bu dönemde “dil meselesi” etrafında çeşitli gruplar oluştu. Bir taraf, dildeki tüm yabancı sözcüklerin atılıp yerine eski kitapların taranmasıyla keşfedilen Türkçe sözcüklerin getirilmesini istiyordu. Karşı taraf ise bu fikri reddederek, “Biz o Türkçeden 600 yıl uzaktayız” diyerek, Doğu Asya’da kullanılan Türkçeyi benimsemeye çalışmanın hem devasa bir iş olacağı, hem de insanları şimdiki dilin “güzelliğinden” ve “zenginliğinden” mahrum bırakacağını söylüyordu. Diğer bir grup ise iki grup arasında bir tür orta yol durumundaydı ve mümkün olduğunca Türkçe kelimeler kullanılmasını ancak Avrupa’nın Antik Yunan ve Latin köklerine geri dönmesi gibi bilimsel dil olarak Farsça ve Arapça’yı kullanmak istiyorlardı.

Daha sonra Türkiye Cumhuriyeti’nin ilanı ile dil meselesi farklı bir boyut kazandı. “Lisan-ı Osmanî”nin önceki tüm sorunları devam ediyordu ama Cumhuriyetin ilanı ile birlikte dil sorunu bir kimlik sorunu haline geldi. Dil çok güçlü bir araçtır ve iletişimden çok daha fazlasıyla alakalıdır. Beynimizin çalışma yöntemini belirleyen şeydir. Cumhuriyet, dili yeniden düzenleyerek ve kendisini İmparatorluktan farklılaştırarak bundan yararlanmaya çalıştı. Latin alfabesini benimseyerek, Türkçeyi önceliklendirip yabancı kelimeleri dilden filtrelemek kullanım kolaylığı sorunlarını çözmekten daha fazlasını hedeflemiş, modern, batı odaklı üniter bir devlet fikrinin altını çizmiştir. Türk Dil Kurumu, Türk Tarih Kurumu gibi kuruluşların yeni Cumhuriyetin ilk kurduğu kuruluşlardan olmaları da bu yüzdendir, bu kurumlar bir kimlik inşa projeleridir. Ancak top-

but it was deemed to be a sacrilegious act by the [clergy](#). Enver Pasha, a prominent figure in Ottoman politics and military and also the son-in-law of the Sultan, [devised](#) his own Alphabet named after him to improve the military. However, these ideas weren’t popular and didn’t see much use. During this time, various groups formed around the “language issue.” One side wanted to throw out all foreign words from the language and replace them with Turkish words discovered by screening old books. The other side rejected this idea and said “We are 600 years away from that Turkish” and trying to adopt the Turkish used in East Asia would be both a gargantuan task and would deprive people of the “beauty” and “richness” of the current language. Another group was sort of a middleman between the two groups and they wanted to use Turkish words whenever possible but look at Persian and Arabic for scientific language sort of how Europe returned back to its Ancient Greek and Latin roots.

Then came the Republic of Turkey and the language issue took on a different role. All the previous problems of “Language of Ottomans” persisted but with the declaration of the Republic, the language problem also became an identity issue. Language is a very powerful tool, it deals with more than communication, it defines how our brains operate. The Republic tried to utilize this by reforming the language and differentiating themselves from the Empire. Adopting the Latin Alphabet, prioritizing and filtering the foreign words from the language tried to solve more than practicality issues, it emphasized a modern, western-oriented unitary state. This is why organizations such as the Turkish Language Association and Turkish History Association were some of the first organizations to be assembled by the new Republic, they were identity-building projects. However, it took a while for the general populace to adjust to this change. This can be seen in an an-

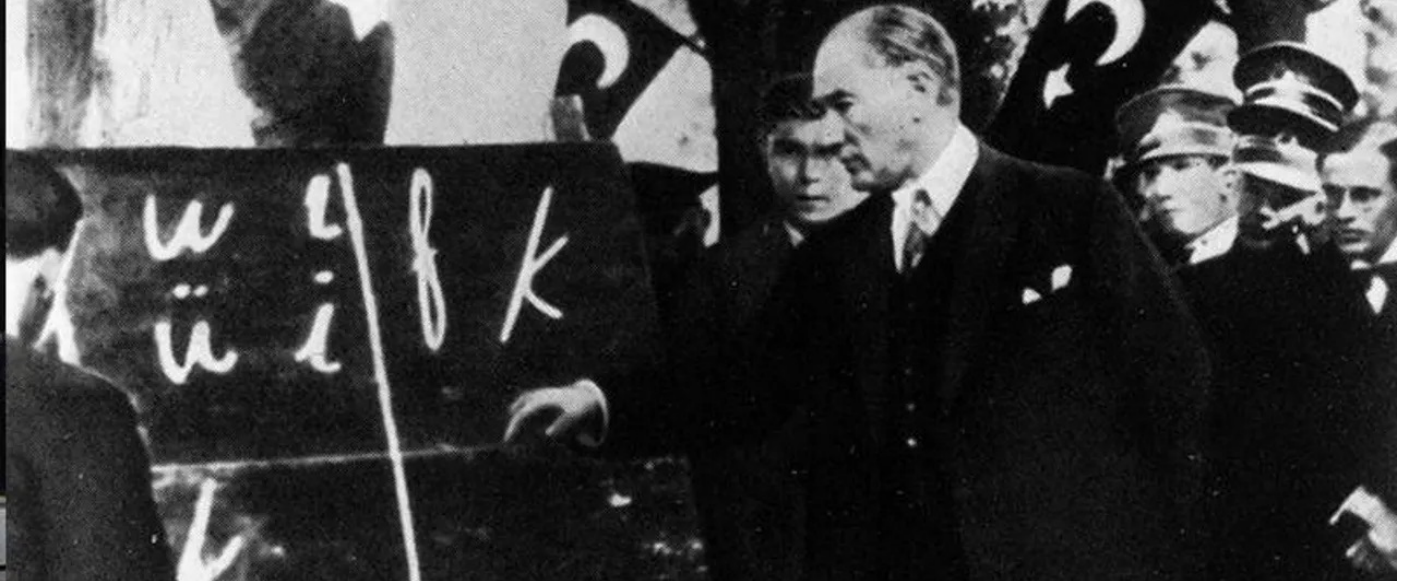

lumun genelinin bu değişime alışması biraz zaman almıştır. Bunu tarihçi Fahir İz'in [anlattığı](#) bir anekdotta görmek mümkündür. İz, İkinci Dünya Savaşı'ndan birkaç yıl önce Anadolu kırsalında askerlik görevini yaptığı sırada bir köylüyle konuşurken "Biz Türkler" deyince şoka giren köylü İz'i "Esağfirullah, ben Türk'üm, siz Osmanlı'sınız" diyerek düzeltmesi, halkın hâlâ Osmanlı olmanın Türk olmaktan daha iyi olduğuna inandığını gösterir niteliktedir. Yazının başında bahsettiğim tartışmanın bu günlere kadar gelmesinin nedeni de bu kimlik yaratma meselesidir. Hatta bu Farsça ve Arapça kelimelere ve Arap harfleriyle yazıma bağlılık Cumhuriyet'e karşı kültürün yapı taşlarından olmuştur.

Yani aynı dönemde dil üzerinden iki farklı kültür inşa etme çabası görülmüştür. Bu çatışmayı en iyi anlayanlardan biri belki de Orhan Veli Kanık'tır. Dönemin en iyi şair ve yazarlarından olduğundan bu konu hakkında düşünceleri çok kıymetlidir.

ecdote [told](#) by the historian Fahir İz. When İz was doing his military duty in rural Anatolia a couple of years before the Second World War, he started talking with a villager. When he said "Us, Turks" the villager was shocked and corrected İz by saying that "Esağfirullah, I am a Turk, you are an Ottoman" showing that the general populace still believed being an Ottoman is better than being a Turk. The reason why the debate I mentioned at the beginning of the article has come to this day is this issue of identity creation. In fact, this devotion to Persian and Arabic words and letters became one of the building blocks of the counter culture against the Republic.

In other words, in the same period, there were efforts to build two different cultures through language. Perhaps one of the people who understands this conflict best is Orhan Veli Kanık. Since he was one of the best poets and writers of the period, his thoughts on this subject are very valu-

Orhan Veli, Melih Cevdet ve Oktay Rıfat dilde yenilenme akımının edebiyat ayağı olmuşlardır. Orhan Veli “Kitabe-i Seng-i Mezar” şiiri ile bu yenilenme hareketinin en tartışılan isimlerinden olmuştur. Zamanın şiirlerinin tersine hiçbir kalıp kullanılmadan, sıradan bir askerin hayatını konu alıp dönem şairlerinin şiirde işi olmadığını iddia ettiği ayak nasırı gibi “çirkin” konulardan bahsederek eski kalıpları yıkmaya çalışmıştır. Üstelik alay eder gibi şiirin başlığı tamamen Farsça ve Arapça kelimelerden oluşur ve Farsça ek yapma kurallarını takip eder. Ancak Orhan Veli’nin amacı tamamen yıkım değildir. Bu şiirde hem geleneksel Türk şiiri dili üzerindeki hem de Cumhuriyetin getirdiği Türkçe üzerindeki ustalığını konuşturarak Türkçe şiirin de yazılabileceğini göstermiştir. Buna rağmen kendisi Türk şiir geleneğini rafa kaldırmak isteyen biri değildir. Sadece onu kalıplarından kurtarmak için önce tüm kuralların yıkılması gerektiğinden bahseder. Eski bir beyiti [alıntılayarak](#):

Kudemanın (eskilerin) görüp asarını (eser) biz zevk ettik

Hayfa(yazık) kudema görmedi bizim asarımızı

“Eskiye geçmek için önce eskiyi bilmek gerekir” demiştir.

Orhan Veli, Melih Cevdet and Oktay were the literary pillars of the language reform movement. Orhan Veli became one of the most discussed names of this renewal movement with his poem “Kitabe-i Seng-i Mezar”. Unlike the poems of the time, he tried to break the old traditions by not using any poetry forms, talking about the life of an ordinary soldier and by talking about “ugly” subjects such as foot calluses, which the poets of the period claimed had no place in poetry. Moreover, as if mockingly, the title of the poem consists entirely of Persian and Arabic words and follows Persian suffixation rules. However, Orhan Veli’s aim was not complete destruction. In this poem, he demonstrated his mastery over both the traditional Turkish poetry language and the Turkish language brought by the Republic, showing that poetry in Turkish could also be written. Despite this, he was not someone who wanted to shelve the Turkish poetry tradition altogether. He was of the opinion that to save the tradition all the rules must be broken first. By [quoting](#) an old couplet:

We rejoiced the old masters’ work

Alas, old masters didn’t see ours

He said that “to surpass the old, one should know the old”

“Dil reformuyla uğraşan ana birim olan Türk Dil Kurumu’na da çıkışarak ‘Dilcilik yabancı kelimelere karşılık bulmak değildir’ diyerek dilin halk tarafından özümsemesinin önemini vurgulamıştır.”

“He also criticized the Turkish Language Association, the main unit dealing with reforming the language, and emphasized the importance of assimilation of the language by the public, saying ‘Linguistics is not finding equivalents for foreign words.’ ”

Dil reformuyla uğraşan ana birim olan Türk Dil Kurumu’na da çıkışarak “Dilcilik yabancı kelimelere karşılık bulmak değildir” diyerek dilin halk tarafından özümsemesinin önemini vurgulamıştır. Dil devrimi hakkında yapılmış en haklı eleştirilerden biri de işte bu suni dil oluşturulmaya çalışıldığı eleştirisidir. Eski yazılar taranarak bulunan Türkçe kelimelerin halkın düşüncesi gözardı edilerek halkın her katmanına işlemiş yabancı kelimelerin karşılığı olarak kullanılması pek başarılı olmamıştır. Bunun belki de en önemli örneği “şey” kelimesi üzerinedir. Türkçenin en yaygın kelimelerinden olan “şey” nesne anlamına gelir ancak cümlelerde doldurucu kelime olarak çok yaygın kullanılır. Falih Rıfkı Atay “şey” kelimesini korumak için:

“Bir mucize olsa da Anadolu’da ne kadar ölmüş Türk varsa hepsinin aynı anda dirilmesi mümkün olsa, hepsinin beraber ilk ağızlarından çıkacak kelime “şey”dir. “Şey” o kadar Türkçedir” [demiştir.](#)

He also criticized the Turkish Language Association, the main unit dealing with reforming the language, and emphasized the importance of assimilation of the language by the public, saying “Linguistics is not finding equivalents for foreign words.” One of the most justified criticisms about the language revolution is the criticism was the effort to create an artificial language. Evidently, using Turkish words found by scanning old texts as equivalents of foreign words that have penetrated into every layer of the public, ignoring the public’s opinion in the process was not very successful. Perhaps the most important example of this is on the word “şey”. One of the most common words in Turkish, meaning object, but it is very commonly used as a filler word in sentences. To protect the word “şey”, Falih Rıfkı Atay [said:](#)

“If a miracle were to occur and all the dead Turks in Anatolia could suddenly be resurrected, the first word to come out of their mouths in unison would be “şey”. That’s how Turkish “şey” is.”

Sessiz Devrim

Quiet Revolution

Samet ASAN

İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası
İlişkiler (İngilizce) Bölümü Lisans Öğrencisi,
sametasan123@gmail.com

19. ve 20. yüzyıl itibariyle dağılan imparatorluklar artmaya başladı ve yeni devletler kuruldu. Osmanlı eski gücünü kaybetmeye başladı, devamlı olarak padişahların değişmesi sonucu orduda karmaşa hakimdi. II. Abdülhamid dönemi baskıcı bir rejim ortaya çıkardı. Çöken bir devlet ve yönetimin olaylara sessiz kalışıyla beraber dört Askerî Tıbbiye öğrencisi tarafından 1889 yılı içerisinde İttihad-ı Osmaniye Cemiyeti kuruldu.

İbrahim Temo, İshak Sükûtî, Abdullah Cevdet ve Mehmet Reşit tarafından kurulan bu cemiyet daha sonrasında İttihat ve Terakki Cemiyeti adını aldı. Cemiyet ordu subaylarından oluşmakla beraber Paris'te bir araya geldikleri Ali Rıza Bey ile tanışana kadar fazla göz önünde bulunmamıştır.

Dönemin padişahı II. Abdülhamid'in baskıcı rejimine karşı insanlara hak ve özgürlüklerini anlatmaya çalıştılar. Dönem içerisinde Osmanlı'nın diğer devletler tarafından daha çok çevrenemeye başlamasıyla ve bu duruma Abdülhamid'in tepkisiz kalması sonucunda basın yoluyla halka ulaşmayı denediler. Daha sonrasında baskıcı rejim buna engel olmuş ve yasaklar getirmiştir.

As of the 19th and 20th centuries, the collapsed empires increased and new states were established. The Ottoman Empire was losing its former power, the sultans were constantly changing and the army was in chaos. The reign of Abdulhamid II revealed an oppressive regime. With a collapsing state and the government's silence on the events, the Ottoman Union was founded in 1889 by four Military Medical School students.

This society, founded by İbrahim Temo, İshak Sükûtî, Abdullah Cevdet, and Mehmet Reşit, was later named the Committee of Union and Progress. Although the society consisted of army officers, it was not well known much until they met Ali Rıza Bey, with whom they met in Paris.

They tried to explain to people their rights and freedoms against the oppressive regime of the sultan of the period, Abdulhamid II. During the period, as the Ottoman Empire began to be contained more by other states and Abdulhamid remained unresponsive to this situation, they tried to reach the public through the press. Later, the oppressive regime prevented this and imposed bans.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasında önemli bir rol oynayan cemiyet, çöken bir devleti tekrar diriltmek amacıyla yola çıktı. Milli Mücadele'nin başarılı olması için gerekli çabaları gösterip, günümüze kadar gelen cumhuriyetin temel taşlarını oluşturan bu cemiyet aslında bir fikrin çabasıdır. Asıl amaçları Osmanlı Devleti'nin ilk anayasası olan, Kanun-i Esasi'nin yeniden yürürlüğe girmesi ve meclisin açılmasıdır.

Osmanlı Devleti'nin en önemli döneminde kısa süre içerisinde bu kadar etkili olmayı başarmış ve fikirlerini günümüze kadar aktarmışlardır. Asıl fikirlerini ve uygulamalarını 1906 yılından itibaren gösterebilmişlerdir. İttihatçı düşüncenin asıl amacı milli kurtuluşu sağlamak ve toprak bütünlüğünü korumaktır.

1908 ve 1918 yılları arası Osmanlı Devleti'nin içinde bulunduğu içler acısı durum, ülkenin kurtuluş mücadelesinde rol alan İttihatçılar tarafından da biliniyordu. 1908 yılında İttihat ve Terakki, II. Abdülhamid'in birçok baskı ve tehdidine

The society, which played an important role in the establishment of the Republic of Turkey, set out to resurrect a collapsed state. This society, which made the necessary efforts for the success of the War of Independence and formed the cornerstones of this republic that has survived to this day, is actually the effort of an idea. Their main purpose is to re-enact the Kanun-i Esasi, the first constitution of the Ottoman Empire, and to open the parliament.

They managed to become so influential in a short time during the most important period of the Ottoman Empire and have transferred their ideas to the present day. They implemented their original ideas and practices since 1906. The main purpose of Unionist thought is to ensure national salvation and protect territorial integrity.

The deplorable situation of the Ottoman Empire between 1908 and 1918 was also known by the Unionists who took part in the country's independence struggle. In 1908, the Committee of

rağmen Meşrutiyet'i yeniden uygulamak istedi ve II. Abdülhamid cemiyete boyun eğmek ve İkinci Meşrutiyet'i ilan etmek zorunda kaldı.

Union and Progress wanted to re-implement the Constitutional Monarchy, despite many pressures and threats from Abdulhamid II. However, Abdulhamid II had to submit to the union and declare the Second Constitutional Monarchy.

“1908 ve 1918 yılları arası Osmanlı Devleti'nin içinde bulunduğu içler acısı durum, ülkenin kurtuluş mücadelesinde rol alan İttihatçılar tarafından da biliniyordu. 1908 yılında İttihat ve Terakki, II. Abdülhamid'in birçok baskı ve tehdidine rağmen Meşrutiyet'i yeniden uygulamak istedi ve II. Abdülhamid cemiyete boyun eğmek ve İkinci Meşrutiyet'i ilan etmek zorunda kaldı.”

“The deplorable situation of the Ottoman Empire between 1908 and 1918 was also known by the Unionists who took part in the country's independence struggle. In 1908, the Committee of Union and Progress wanted to re-implement the Constitutional Monarchy, despite many pressures and threats from Abdulhamid II. However, Abdulhamid II had to submit to the union and declare the Second Constitutional Monarchy.”

1889 yılından itibaren gizli şekilde toplantılar yaparak, devletin geleceğini nasıl kurtarabileceklerine kafa yoran İttihatçılar mecliste önemli rol oynamış ve 1918 yılına kadar varlıklarını sürdürmüşlerdir. Yurt içerisinde de birçok kuruluşu olan İttihatçılar; Karakol Cemiyeti gibi kuruluşlar ile faaliyetlerini devam ettirmişler ve milli kurtuluşta kritik noktalarda malumat ve talimatları sayesinde tüm ülke içerisinde iletişim halinde kalmışlardır. Bugünkü anayasa ve Cumhuriyet çatısı altında fikirlerimizi beyan edebiliyorsak bu cemiyetin emeklerine fazlasıyla saygı duymalıyız. Son olarak, Atatürk, İttihatçılar hakkında şu sözleri söylemiştir; “Bir İttihatçı iyi bir dosttur, iki İttihatçı bir araya gelince dikkat etmek gerekir, üç İttihatçı olurlarsa mutlaka ihtilâl planları yapmaya başlarlar.”

The Unionists, who held secret meetings since 1889 and pondered how to save the future of the state, played an important role in the parliament and continued their existence until 1918. Unionists, who have many organizations in the country; they continued their activities with organizations such as the Karakol Society and kept in touch throughout the country with their information and instructions at critical points in national liberation. If we can express our opinions under the current constitution and the umbrella of the Republic, we must respect the efforts of this community. Finally, Atatürk said the following about the Unionists: “One Unionist is a good friend. When two Unionists come together, you have to be careful. If there are three Unionists, they will definitely start making plans for revolution.”

Gerçek Bir Kahramanın Hikayesi: Karayılan

The Story of a True Hero: Karayılan

Can ERGİN

Boğaziçi Üniversitesi Ekonomi Bölümü
Lisans Öğrencisi,
canerginwi@gmail.com

Savaş, kapiya dayandığında halkın her kesimine eşit sorumluluk vermesi itibariyle önceki yüzyıllarda pek fazla mevcut olmayan bir denklik ve ortaklık ortamı yaratmaktadır. Durum böyleyken doğudan batıya kimsenin varlıklarının veya yokluklarının arkasına saklanma lüksü yoktur. Düzenli ordunun birliklerini gönderemediği Güneydoğu Anadolu'da, Gaziantep'in 40 kilometre kuzeyinde şimdiki Kahramanmaraş, Pazarcık ilçesinde bulunan Höcüklü köyünden varlıklı bir ailenin oğlu olan Molla Mehmet'in de mermiler evinin önünde patlamıyor diye güvende hissetmek gibi bir yanılgısı yoktu. Daha önce de olmamıştı zaten, Doğu Cephesinden faydalı işler yapmaktan, devletle birlikte eşkıya kovalamaya kadar silahşor bir geçmişi vardı. Babasını da aynı yolda kendisi 16 yaşındayken Ermeni çetecilerin kurşunlarıyla kaybetmişti. Çevresine göre varlıklı durumda olsa da Molla Mehmet'in saklanacak veya rahat edecek hiçbir yeri kalmamıştı. Ya Karayılan olmaya cüret edecekti ya da varlığını elinden almaya kararlı avcılarının hedefi olacaktı.

When war looms on the horizon, it creates an unprecedented sense of equality and partnership among all segments of society, as they bear equal responsibility. In such times, from east to west, no one has the luxury of hiding behind their possessions or lack thereof. In the southeastern Anatolia, where the regular army couldn't deploy its troops, Molla Mehmet, the son of a wealthy family from the village of Höcüklü in the Pazarcık district, just 40 kilometers north of present-day Kahramanmaraş, didn't delude himself into feeling safe just because bullets weren't exploding in front of his house. He never had that luxury before anyway; he had a history as a sharpshooter, ranging from performing useful tasks on the Eastern Front to chasing bandits alongside the state. He had lost his father to the bullets of Armenian insurgents when he was just 16. Despite being relatively wealthy compared to those around him, Molla Mehmet had no place to hide or find comfort. He either had to dare to become like Karayılan or become the target of determined hunters intent

“Ya Karayılan olmaya cüret edecekti ya da varlığını elinden almaya kararlı avcılarının hedefi olacaktı.”

“He either had to dare to become like Karayılan or become the target of determined hunters intent on taking his life.”

Molla Mehmet, hayvancılıkla uğraşan bir ailenin sıradaki lideriydi, öyle ki 16 yaşındayken babasının vefatıyla aşiretinin beyi olmaya hak kazanmıştı. Sonrasında Doğu Cephesinde çavuşluğa kadar yükselen Mehmet, askerden döndüğünde de köyündeki insanlara nazaran oldukça bilgili ve okur-yazar birisiydi. Birinci Dünya Savaşı ve ardından Kurtuluş Savaşı'nın devam ettiği süreçte, otorite boşluğundan faydalanan ve askerden kaçarak dağlarda eşkıyalık yapan ekipler revaçtaydı. Pazarcık-Malatya hattında 150 kişiye yakın ekibiyle Bozo Kardeşler grubu vardı ve köylülere olduğundan daha zor zamanlar yaşatmaktalardı. Karayılan aşiretinden topladığı eli silah tutan, güvendiği adamlarla Bozoların peşine düşeceğini bildirdi. Varlıklarını satarak silah ve mühimmat alan Mehmet, eşkıyaların peşindeydi fakat düzenli bir yapıda olmayan ve köylülere korkutarak bilgi vermelerine mani olan Bozanların hızlı gitmek gibi bir durumu yoktu. Bu aşamada devreye devlet girdi ve Malatya Jandarma Komutanı Ahmet Adil Bey, Mehmet'i Malatya'ya davet etti. Görüşmelerinde devletin kendisinin arkasında olduğunun ve gereken desteği alacağını teminatını alan Mehmet artık halk arasında Karayılan olarak anılmaya başlamıştır. Köylülerin bu iş birliği karşısında cesaretini toplayıp Karayılan'a gereken bilgileri iletmeleri Bozan Kardeşler'in sonunu ha-

on taking his life.” Molla Mehmet was set to be the next leader of a family engaged in livestock farming, so much so that at the age of 16, he had earned the title of the clan's chief following his father's passing. Subsequently, rising to the rank of sergeant on the Eastern Front, Mehmet returned from the military as a considerably knowledgeable and literate individual compared to the people in his village. During the ongoing war, teams taking advantage of the power vacuum and engaging in banditry by evading the army were on the rise. Along the Pazarcık-Malatya axis, the Bozo Brothers group, numbering close to 150 members, was causing more difficult times for the villagers than they deserved. Mehmet, who collected a group of armed men from the Karayılan clan he trusted, informed them that he would pursue the Bozos. Selling their assets to acquire weapons and ammunition, Mehmet was on the trail of the outlaws. However, the Bozos, who lacked an organized structure and hindered the villagers from providing information by intimidating them, had no means to move quickly. At this stage, the state intervened, and Malatya Gendarmerie Commander Ahmet Adil Bey invited Mehmet to Malatya. In their meetings, Mehmet received assurance that the state stood behind him and would provide the necessary support. Mehmet had now become known among the people as Karayılan. The vil-

“Uzun süren takip ve çatışmaların ardından kurulan pusuda çeteyi dağıtan Mehmet Molla, Karayılan olduğunu perçinlemiş ve nam salmıştır.”

“After prolonged pursuit and clashes, Mehmet Molla, in an ambush, dispersed the gang, solidifying his reputation as Karayılan and gained much renown.”

zırlamıştır. Uzun süren takip ve çatışmaların ardından kurulan pusuda çeteyi dağıtan Mehmet Molla, Karayılan olduğunu perçinlemiş ve nam [salmıştır](#).

Antep şehrinde olan bitenlere dair haberler alan Karayılan, ekibini Antep Müdafaa'sına hazırlamaktayken Müdafaa-i Hukuk cemiyetinden mektup almıştır. Antep'in kırsalında herkes için işleri zorlaştıran Kel Ahmet ve ekibini yok etmekle görevlendirilen Karayılan harekete geçmiştir. Hazırlanmakta olan ekibini hızlıca Antep kırsalına süren Karayılan başarılı bir pusuyla Kel Ahmet'i ele geçirmiştir ve o dönemin normlarından olan gayriresmi mahkemesini kurmuştur. Mahkemedan çıkan idam kararıyla Karayılan, dönem toplumu için tehlike arz eden bir eşkiyayı daha aşağıya getirmiştir. Bu gözü karalık ve cesaretin, işini doğru yapan bir liderdeki varlığı Karayılan'ı Karayılan yapan şeydir. Antep ve dolayısıyla vatan için çarpışmadan önce kendisini ispatlayan Karayılan, artık kaderine istediği gibi yön vermeye hazır bir kumandan durumundaydı.

Yapabildiklerini ispatlayan ve etrafındaki herkesin güvenini kazanan Karayılan, aşiretine Antep Harbine katılma kararını açıklamış ve aşireti ta-

lagers gathering their courage and sharing the necessary information with Karayılan in response to this collaboration spelled the end for the Bozo Brothers. After prolonged pursuit and clashes, Mehmet Molla, in an ambush, dispersed the gang, solidifying his reputation as Karayılan and gained much [renown](#).

Having received news about the events unfolding in the city of Antep, Karayılan, who was preparing his team for the defense of Antep, received a letter from the Defense of National Rights Society. Tasked with eliminating Kel Ahmet and his team, who were making life difficult for everyone in the rural areas of Antep, Karayılan sprang into action. He swiftly deployed his team to the outskirts of Antep and, through a successful ambush, captured Kel Ahmet, subjecting him to a trial. With a death sentence handed down by the court, Karayılan had once again brought down a bandit who posed a threat to society during that era. The presence of such determination and courage in a leader who did his job correctly was what defined Karayılan. Having proven himself before the society of the time by fighting for Antep and, consequently, for the homeland, Karayılan was now a commander ready to steer his destiny as he pleased.

rafından olumlu karşılanmıştır. Karayılan kendisine ait altınlarla silah satın alır ve 80 kişilik bir müfreze birliği kurar. Maraş-Antep arası araziye çok hakim olan Karayılan, pusu konusunda da uzmanlaşmıştır. Savaşta ilk ciddi saldırısını gerçekleştiren Karayılan, Fransızların Maraş-Antep arası silah ve erzak taşıyan birliklerine karşı ciddi bir başarı göstermiş, Fransız birliğini etkisiz hale getirmiştir ve 50 kadar askeri esir almıştır.

Antepli Kumandanlar, Fransızların Kilis'ten sevk ettiği erzak ve lojistik desteğin farkındaydı. Bu kritik noktaya kritik işlerin üstesinden gelebilen bir isim atanmalıydı. Tam bu aşamada Kilis yolu Kuvayı Milliye komutanlığına atanan Şahin Bey, çatışmaların çok yoğun olduğu Antep-Kilis hattında Karayılan'ı da desteğe çağırmişti. Kilis yolu, Fransız güçlerine karşı çatışmalara giren fakat direnemeyen Antep'lilerin en fazla kayıp verdiği yerlerden birisi olmuştur. Şahin Bey ve birçok askerin öldüğü çatışmalarda, Karayılan geri çekilmek durumunda kalmıştır ve Antep'lileri püskürten Fransızlar 28 Mart 1920 tarihinde Antep'e ulaşmıştır.

Şahin Bey'in ölümüyle birlikte şehir kumandansız kalmıştır ve Fransız birlikleri Antep şehri içinde-

Karayılan, who had proven his capabilities and earned the trust of those around him, announced his decision for his clan to join the war of Antep effort, which was met with a positive response from the clan. Karayılan purchased weapons with his own gold and formed a unit of 80 soldiers. Being highly knowledgeable about the terrain between Maraş and Antep, Karayılan had also become an expert in ambush tactics. Carrying out his first significant attack in the war, Karayılan achieved a notable success against the French forces tasked with transporting weapons and supplies between Maraş and Antep. He rendered the French unit ineffective and took about 50 soldiers as prisoners of war.

Commanders of the Battle of Antep, were aware of the provisions and logistical support sent by the French from Kilis. They needed someone who could handle critical tasks in this crucial location. It was at this point that Şahin Bey was appointed to lead the National Forces on the Kilis road, where conflicts were intense, and he even called for Karayılan's support. The Kilis road was one of the places where the people of Gaziantep suffered the most losses in their clashes with the French forces. In the battles in which Şahin Bey

“Antep ve dolayısıyla vatan için çarpışmadan önce kendisini ispatlayan Karayılan, artık kaderine istediği gibi yön vermeye hazır bir kumandan durumundaydı.”

“Having proven himself before the society of the time by fighting for Antep and, consequently, for the homeland, Karayılan was now a commander ready to steer his destiny as he pleased.”

dir. Geriye kalan bölge halkı için artık tek amaç şehirde onlara huzur vermemek ve şehrin aslında kime ait olduğunu Fransızlara unutturmamaktır. Durum böyleyken Karayılan da Antep şehir merkezine gitmiş ve planlamalarını yapmak adına Bekirbey Camii'ne karargahını kurmuştur. Meseleler şehir savaşına evrildiğinde strateji bir şeyleri kazanmaktan öte hayatta kalma ve elinde olanları kaybetmeme üzerine kuruludur. Karayılan da durum buyken sahip olduğu her şey ile, sahip olduğu her şey için Mağarabaşı ve Kurbanbaba şehir savaşlarını vermiştir. Burada da büyük başarılar elde eden Karayılan önemli stratejik noktaların ele geçirilmesi yönünde büyük işlerde [bulunmuştur](#).

1920 Mayıs ayında, şehir içi çarpışmalar hemen hemen her gün devam etmektedir. Kilis'ten Antep'e gelen ve şehirdeki Fransız birlikleriyle birleşen Miralay Debiyover'in birliği şehirde çok şiddetli çatışmalara sebebiyet vermektedir. Karayılan da bu esnada şehre hakim bir tepe olması sebebiyle ciddi stratejik öneme sahip Sarımsaktepe'yi geri almakla görevlendirilmiştir. Şiddetli çarpışmaların yaşandığı tepede Karayılan, kalbine gelen bir kurşunla şehit olmuştur.

and many soldiers lost their lives, Karayılan had to retreat, and the French, who had managed to overcome the Antep residents, reached Antep [on March 28, 1920](#).

With the death of Şahin Bey, the city was left without a commander, and French forces were now inside Antep city itself. For the remaining local population, the sole aim was to disrupt the peace for the French within the city and remind them of the true ownership of the city. In this situation, Karayılan also made his way to the city center of Antep and established his headquarters at Bekirbey Mosque to plan his strategies. When matters escalated to urban warfare, the strategy was not just about winning but rather about survival and preserving what one already possessed. Karayılan, under these circumstances, fought fiercely via everything he had, and for everything he had, he fought in the city battles of Mağarabaşı and Kurbanbaba. Here, too, Karayılan achieved significant successes in capturing key strategic [points](#).

In May 1920, urban clashes were almost a daily occurrence. The unit led by Colonel Debiyover, which had arrived from Kilis and joined the

15 Mart 1921 tarihinde Londra 'da Türk Dışişleri Bakanı ve Fransız delegasyonu Antep, Adana ve çevrelerinin Türklere geri verilmesi hususunda mutabakat sağlamıştır. Nitekim bu antlaşma Ankara Antlaşması ile son şeklini almış ve 25 Aralık 1921 'de son Fransız askeri Antep 'ten [ayrılmıştır.](#)

Şehrin yeniden Antep'lilere ait olması; sahip oldukları toprak, korumakla mükellef oldukları canlar olan ve bunlar için hayatını ortaya koyan kahramanların yaptıkları her şeyin anlamını çok daha derin bir boyuta taşımaktadır. Karayılan bu mücadelede hayatını kaybetmiştir ama yaptıkları unutulmamıştır. Vefat ettiği Sarımsaktepe'nin ismi Karayılan Tepesi olarak değiştirilmiştir. Çok uzun insanlık tarihiyle kıyasladığımızda aramızda sadece 100 yıl olan bu kahramanın ortaya koyduğu cesaret, görev bilinci ve fedakarlık, Cumhuriyetin 100.yılıni kutlayan bizlere günü geldiğinde yapacaklarımız için ışık [tutmalıdır.](#)

French forces in the city, was causing very intense conflicts within Antep. At this time, Karayılan was tasked with retaking Sarımsaktepe, a hill of significant strategic importance due to its commanding position over the city. In the midst of fierce battles on the hill, Karayılan was martyred by a bullet to his heart.

On March 15, 1921, in London, the Turkish Foreign Minister and the French delegation reached an agreement on the return of Antep, Adana, and the surrounding areas to the Turks. Indeed, this agreement took its final form with the Ankara Agreement, and on December 25, 1921, the last French military personnel left [Antep.](#)

The city's return to the people of Antep signifies much more than just a change in land ownership; it symbolizes the lives they are entrusted to protect and the heroes who laid down their lives for them. It imbues a deeper meaning into everything they have done. Although Karayılan lost his life in this struggle, his actions have not been forgotten. The name of Sarımsaktepe, where he passed away, was changed to Karayılan Hill in his honor. When we compare this hero, who lived among us just a hundred years ago, to the long history of humanity, his courage, sense of duty, and selflessness stand out as remarkable. As we celebrate the 100th anniversary of the Republic, this story of heroism should serve as a guiding light for what we can achieve when the time [comes.](#)

Kitap İncelemesi Book Review

Nutuk The Great Speech

Nedime GÜNAÇTI

Mustafa Kemal Atatürk tarafından kaleme alınan Nutuk, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda ve sonrasında 1919 yılından başlayarak 1926 yılına kadar geçen sürede gerçekleşen bir dizi olayı içerir. Yalnızca klasik bir tarih kitabı niteliği taşımaktadır. Aynı zamanda Türkiye Cumhuriyeti ve vatandaşları için verilen mücadeleyi anlatan Atatürk'ün hesap verebilirlik ilkesi kapsamında halkına karşı bir sorumluluk belgesidir.

Mustafa Kemal Atatürk, Türkiye'nin kuruluş yıllarını ve Türk halkı için söylevlerini anlatan Nutuk'u Cumhuriyet Halk Fırkası Genel Başkanı olarak toplam 36 saat 31 dakika süreyle 1927 yılında vermiştir. Birçok belgenin birleşmesiyle oluşturulan bu önemli kaynak, detaylı alt başlıkları ile yalnızca Türkiye tarihinde değil aynı zamanda dünya tarihinde de kendine yer bulmuştur.

Nutuk, "Samsun'a Çıktığım Gün Genel Durumun Görünüşü", "İstanbul'a Geri Çağrılışım", "Lozan Görüşmeleri Üzerine" adlı birçok başlıktan oluşan içeriği ile Türkiye'nin iç ve dış politikasının nasıl şekillendiğine dair tarihsel gerçekleri sunmuştur.

Vatanına ve vatandaşına olan sevgisi ile Mustafa Kemal Atatürk, ülkenin geleceğinde önemli bir payı olacaklarını düşündüğü Türk gençlerine bir vasiyet olarak Nutuk'u "Gençliğe Hitabe" adlı bölümle sonlandırmıştır. Atatürk, "Bugün ulaştığımız sonuç, yüzyıllardan beri çekilen milli felaketlerin meydana getirdiği uyanıklığın eseri ve bu

The Speech, written by Mustafa Kemal Atatürk, includes a series of events that took place during the establishment of the Republic of Turkey and its aftermath, starting from 1919 until 1926. It is not just a classic history book. At the same time, it is a document of responsibility towards its people within the scope of Atatürk's principle of accountability, describing the struggle for the Republic of Turkey and its citizens.

Mustafa Kemal Atatürk gave the Great Speech, describing the founding years of Turkey and his speeches for the Turkish people, as the Chairman of the Republican People's Party, for a total of 36 hours and 31 minutes in 1927. This important source, created by combining many documents, has found a place not only in Turkish but also in world history with its detailed subheadings.

The Great Speech presented historical facts about how Turkey's domestic and foreign policy was shaped, with its content consisting of many titles such as "The Appearance of the General Situation on the Day I Landed in Samsun", "My Call Back to Istanbul" and "On the Lausanne Negotiations".

With his love for his homeland and citizens, Mustafa Kemal Atatürk ended his Speech with the section called "Address to the Youth" as a testament to Turkish youth, whom he thought would have an important share in the future of the country. Atatürk said, "The result we have attained

aziz vatanın her köşesini sulayan kanların bedelidir. Bu sonucu Türk gençliğine emanet ediyorum. Ey Türk Gençliği! Birinci vazifen, Türk istikbalini, Türk cumhuriyetini, ilelebet, muhafaza ve müdafaa etmektir.” sözleriyle kitabı sonlandırmıştır.

Tarihi bir kitap olarak Nutuk, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ün ülkesi için gerçekleştirdikleri ve bunları halkına aktarmayı bir mesuliyet olarak gördüğü için ortaya çıkmıştır. Cumhuriyet'in ilanının üzerinden 100 yıl geçmesine rağmen Nutuk kitabından çıkartılması gereken birçok ders olduğu bir gerçektir.

today is the fruit of teachings which arose from centuries of suffering, and the price of streams of blood which have drenched every foot of the ground of our beloved Fatherland.

This holy treasure I lay in the hands of the youth of Türkiye. Oh Turkish Youth! Your first duty is to ever preserve and defend Turkish independence and the Turkish Republic.” He concluded the book with these words.

As a historical book, the Great Speech was created because of the things that Mustafa Kemal Atatürk, the founder of the Republic of Turkey, accomplished for his country and considered it a responsibility to convey these to his people. Although 100 years have passed since the proclamation of the Republic, it is a fact that there are many lessons to be learned from the Great Speech book.

Terimler Sözlüğü
IR Glossary

Ulusal Egemenlik

National Sovereignty

Refia Havva BAYIR

Ulusal egemenlik, bir ulusun veya devletin kendi toprakları üzerindeki yönetimi, bağımsızlık ve siyasi otoriteye sahip olma yetkisini ifade eden bir kavramdır. Bu kavram, ulusal egemenliği korumak ve yönlendirmek için halkın iradesine dayanır.

Ulusal egemenlik, bir ülkenin bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü koruma yetkisini içerir. Ulusal egemenliğe sahip olan devlet, kendi iç işlerini düzenleme, yasaları belirleme ve dış ilişkilerini yürütme hakkına sahiptir. Bu, devletin bağımsız ve egemen bir varlık olduğu anlamına gelir.

Ulusal egemenlik ilkesi, demokrasiyle yakından ilişkilidir. Demokrasinin temel özelliği, halkın kendi yönetimlerini belirleme hakkına sahip olmasıdır. Bu nedenle, ulusal egemenlik, halkın iradesine dayalı olarak yönetim biçimlerini seçme ve değiştirme yetkisini içerir. Ulusal egemenlik ilkesi, birçok modern demokratik ülkenin temelini oluşturan bir prensiptir.

Türkiye’de ulusal egemenlik, Türk milletinin kendi kaderini tayin etme hakkını ifade eder. Bu ilke, Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluşunda önemli bir rol oynamış ve ulusun bağımsızlığını koruma amacını taşımıştır. Ulusal egemenlik, Türkiye’nin demokratik süreçlerini ve hukukun üstünlüğünü koruma noktasında temel bir ilkedir ve [Türk Anayasası](#)’nda da vurgulanmaktadır.

National sovereignty is a concept that expresses the authority of a nation or state to have governance, independence, and political authority over its own territory. This concept is based on the will of the people to protect and direct national sovereignty.

National sovereignty includes the authority to protect a country’s independence and territorial integrity. A state with national sovereignty has the right to regulate its own internal affairs, determine laws, and conduct foreign relations. This means that the state is an independent and sovereign entity.

The principle of national sovereignty is closely related to democracy. The basic feature of democracy is that the people have the right to determine their own government. Therefore, national sovereignty includes the power to choose and change forms of government based on the will of the people. The principle of national sovereignty is a principle that forms the basis of many modern democratic countries.

National sovereignty in Turkey refers to the right of the Turkish nation to self-determination. This principle played an important role in the establishment of the Republic of Turkey and aimed to protect the independence of the nation. National sovereignty is a fundamental principle in protecting Turkey’s democratic processes and the rule of law and is emphasized in the [Turkish Constitution](#).

Countries in the World

Bir İçten Bir Dıştan One Step In One Step Out

Nedime GÜNAÇTI – Samiye YÜKSEL

1 Eylül 2023 - Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Meclis'in açılması ile yeni anayasa girişimlerini başlatacağını açıkladı.

2 Eylül 2023 - İran, bir adet Rus yapımı YAK-130 tipi savaş eğitim uçağının ülkeye giriş yaptığını ve İran Hava kuvvetlerine katıldığını açıkladı.

3 Eylül 2023 - Dışişleri Bakanı Hakan Fidan, İran Dışişleri Bakanı Hüseyin Emir Abdullahiyan ile İran Dışişleri Bakanlığı'nda bir araya geldi.

4 Eylül 2023 - Kuzey Kore Devlet Başkanı Kim Jong Un, Kore Savaşı'nın bitişinin 70.yılı kutlamaları sebebiyle Rus Bakan Şoygu ile bir araya geldi. Gündemde, Çin ile birlikte üçlü deniz tatbikatı planı vardı.

5 Eylül 2023 - Dışişleri Bakanı Hakan Fidan'ın, Yunanistan Dışişleri Bakanı Yorgos Yera Petritis ile görüşmesi sonrası ortak bir basın toplantısı düzenlendi.

6 Eylül 2023 - İngiltere İçişleri Bakanı Suella Braverman, Rus paralı asker grubu Wagner'i terör örgütü ilan etmek için hazırlandığını açıkladı.

September 1, 2023 - President Recep Tayyip Erdoğan announced that he would initiate new constitutional initiatives with the opening of the Parliament.

September 2, 2023 - Iran announced that a Russian-made YAK-130 type combat training aircraft entered the country and joined the Iranian Air Force.

September 3, 2023 - Foreign Minister Hakan Fidan met with Iranian Foreign Minister Hussein Emir Abdullahiyan at the Iranian Ministry of Foreign Affairs.

September 4, 2023 - North Korean President Kim Jong Un met with Russian Minister Shoigu to celebrate the 70th anniversary of the end of the Korean War. On the agenda was a plan for a tripartite naval exercise with China.

September 5, 2023 - A joint press conference was held after the meeting of Foreign Minister Hakan Fidan with Greek Foreign Minister Yorgos Yera Petritis.

September 6, 2023 - British Home Affairs Minister Suella Braverman announced that they were preparing to declare the Russian mercenary group Wagner a terrorist organization.

7 Eylül 2023 - Tarım ve Orman Bakanı İbrahim Yumaklı, Özbekistan ve BM Gıda ve Tarım Örgütü ile birlikte düzenlenen Uluslararası Gıda Güvenliği Konferansı'na katıldı.

8 Eylül 2023 - Kuzey Kore, ülkenin ilk operasyonel 'taktik nükleer saldırı denizaltısını' denize indirdiğini duyurdu.

9 Eylül 2023 - Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Hindistan'nın başkenti Yeni Delhi'de düzenlenen G20 Liderler Zirvesi'ne katıldı.

10 Eylül 2023 - İtalya Başbakanı Giorgia Meloni, G20 Zirvesi'nde yaptığı açıklama ile Çin'in Kuşak ve Yol projesinden ayrılma planını açıkladı.

11 Eylül 2023 - Dışişleri Bakanı Hakan Fidan, Kazakistan Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Murat Nurtileu, başkent Astana'da ortak basın toplantısı düzenledi.

12 Eylül 2023 - Kuzey Kore lideri Kim Jong Un, Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ile bir araya gelmek üzere Rusya'ya gitti. Gündemde silah anlaşması var.

13 Eylül 2023 - Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Sudan Egemenlik Konseyi Başkanı Orjeneral Abdülfettah el-Burhan ile Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'nde bir araya geldi.

14 Eylül 2023 - Bulgaristan, Ukrayna'dan ithal edilen 20 tarım ve gıda ürünü yasağını kaldırdığını açıkladı.

September 7, 2023 - Minister of Agriculture and Forestry İbrahim Yumaklı attended the International Food Security Conference organized together with Uzbekistan and the UN Food and Agriculture Organization.

September 8, 2023 - North Korea announced that it has launched the country's first operational 'tactical nuclear attack submarine.'

September 9, 2023 - President Recep Tayyip Erdoğan attended the G20 Leaders Summit held in New Delhi, the capital of India.

September 10, 2023 - Italian Prime Minister Giorgia Meloni announced the plan to leave the Belt and Road project in her statement at the G20 Summit.

September 11, 2023 - Minister of Foreign Affairs Hakan Fidan, Deputy Prime Minister of Kazakhstan and Minister of Foreign Affairs Murat Nurtileu held a joint press conference in the capital Astana.

September 12, 2023 - North Korean leader Kim Jong Un went to Russia to meet with Russian President Vladimir Putin. There is an arms deal on the agenda.

September 13, 2023 - President Recep Tayyip Erdoğan met with the Chairman of the Sudanese Sovereignty Council, General Abdülfettah el-Burhan, at the Presidential Complex.

September 14, 2023 - Bulgaria announced that it lifted the ban on 20 agricultural and food products imported from Ukraine.

15 Eylül 2023 - CHP Grup Başkanı Özgür Özel, "Atatürk'ün partisini iktidar yapmak için CHP genel başkanlığı için adaylığımı ilan ediyorum" diyerek CHP genel başkanlığına adaylığını açıkladı.

16 Eylül 2023 - Avrupa Birliği (AB), üyesi Polonya, Macaristan, Romanya, Slovakya ve Bulgaristan'a Ukrayna'dan tahıl ürünleri ithal edilmesine yasak getiren kararın bugün sona ereceğini bildirdi.

17 Eylül 2023 - Cumhurbaşkanı Erdoğan, BM 78. Genel Kurulu için ABD'ye gitti.

18 Eylül 2023 - Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) ve Ürdün, Suudi Arabistan ve Umman'ın Yemen'de barışın sağlanması için gösterdiği çabalardan memnuniyet duyduklarını açıkladı. BAE ve Ürdün Dışişleri Bakanlıkları, Suudi Arabistan'ın Husileri Riyad'a davet etmesine destek verdiklerini belirtti.

19 Eylül 2023 - Milli İstihbarat Teşkilatı, terör örgütü YPG'nin sözde Münbiç sorumlusunu etkisiz hale getirdi.

20 Eylül 2023 - Azerbaycan açıkladı: Karabağ'daki Ermeniler silah bıraktı, antiterör operasyonu durduruldu.

21 Eylül 2023 - Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, New York'ta Türkeyi'nde Malezya Başbakanı Enver İbrahim'i kabul etti.

22 Eylül 2023 - ABD'de 30 yıllık mortgage faiz oranı üst üste ikinci haftasında da artış gösterdi.

23 Eylül 2023 - Milli İstihbarat Teşkilatı, biri kırımızı bültenle aranan 2 PKK'lı teröristi sınır hatında yakaladı.

September 15, 2023 - CHP Group Chairman Özgür Özel announced his candidacy for the CHP chairmanship, saying, "I will declare my candidacy for the CHP in order to make Atatürk's party the government."

September 16, 2023 - The European Union (EU) announced that the decision banning the import of grain products from Ukraine to its members Poland, Hungary, Romania, Slovakia and Bulgaria will expire today.

September 17, 2023 - President Erdoğan went to the USA for the 78th UN General Assembly.

September 18, 2023 - The United Arab Emirates (UAE) and Jordan announced that they were pleased with the efforts made by Saudi Arabia and Oman to ensure peace in Yemen. The UAE and Jordanian Foreign Ministries stated that they support Saudi Arabia's invitation of the Houthis to Riyadh.

September 19, 2023 - The National Intelligence Organization neutralized the so-called Manbij responsible of the terrorist organization YPG.

September 20, 2023 - Azerbaijan announced: Armenians in Karabakh laid down their weapons, the anti-terrorist operation was stopped.

September 21, 2023 - President Recep Tayyip Erdoğan received Malaysian Prime Minister Enver İbrahim at the Turkish House in New York.

September 22, 2023 - The 30-year mortgage interest rate in the US increased for the second week in a row.

September 23, 2023 - The National Intelligence Organization caught 2 PKK terrorists, one of whom was wanted with a red notice, at the border line.

24 Eylül 2023 – Ukrayna'daki ayrılıkçı yönetim-ler Rusya'ya katılmak için referandum düzenli-yor.

25 Eylül 2023 – Irak ve Suriye'nin kuzeyindeki operasyonlarda 8 terörist etkisiz hale getirildi.

26 Eylül 2023 – Azerbaycan ve Ermenistan Brüksel'de görüştü. Görüşme sonrası konuşan AB temsilcisi, şeffaflık ve insani yardıma erişi-me ihtiyacı vurguladıklarını bildirdi. Azerbay-can, görüşmeleri 'yapıcı' olarak niteledi.

27 Eylül 2023 – Avrupa İmar ve Kalkınma Ban-kası Türkiye için büyüme öngörüsünü yüzde 3.5'e yükseltti.

28 Eylül 2023 – Irak'ın Musul kentinde düğün salonunda çıkan yangında 93 kişi öldü, 100 kişi yaralandı.

29 Eylül 2023 – Fatih Sondaj Gemisi, Karade-niz'deki yeni lokasyonu Filyos-1 kuyusunda son-daja başladı.

30 Eylül 2023 - Azerbaycan'ın Karabağ bölge-sindeki sözde Ermeni yönetimine bağlı yasa dışı silahlı güçlerin komutanlarından Tümge-neral Davit Manukyan'ın gözaltına alınarak Bakü'ye getirildiği ve mahkemece tutuklandığı bildirildi.

September 24, 2023 – Separatist governments in Ukraine hold a referendum to join Russia.

September 25, 2023 – 8 terrorists were neutral-ized in operations in northern Iraq and Syria.

September 26, 2023 – Azerbaijan and Armenia met in Brussels. Speaking after the meeting, the EU representative stated that they emphasized the need for transparency and access to human-itarian aid. Azerbaijan described the talks as 'constructive'.

September 27, 2023 – The European Bank for Reconstruction and Development increased its growth forecast for Turkey to 3.5 percent.

September 28, 2023 – 93 people died and 100 people were injured in a fire that broke out in a wedding hall in Mosul, Iraq.

September 29, 2023 – Fatih Drilling Ship started drilling in its new location Filyos-1 well in the Black Sea.

September 30, 2023 - It was reported that Major General Davit Manukyan, one of the command-ers of the illegal armed forces affiliated with the so-called Armenian administration in the Karabakh region of Azerbaijan, was detained and brought to Baku and arrested by the court.

Hazar Kaplanı

Caspian Tiger

Refia Havva BAYIR

Hazar Kaplanı veya Türkmenistan Kaplanı (*Panthera tigris virgata*), Türkmenistan'ın Hazar Denizi kıyısında yaşayan bölgesel bir alt türdür. Ancak, Hazar Kaplanının nesli neredeyse tükenmiş durumdadır ve doğada nadiren görülmektedir. Türkmenistan'daki Hazar Kaplanı popülasyonu oldukça küçüktür ve sayıları sınırlıdır.

Bu alt türün nesli, çevresel faktörler, avlanma ve yaşam alanlarının kaybı gibi tehditler nedeniyle

The Caspian Tiger or Turkmenistan Tiger (*Panthera tigris virgata*) is a regional subspecies that lives on the Caspian Sea coast of Turkmenistan. However, the Caspian Tiger is almost extinct and is rarely seen in nature. The Caspian Tiger population in Turkmenistan is quite small and numbers are limited.

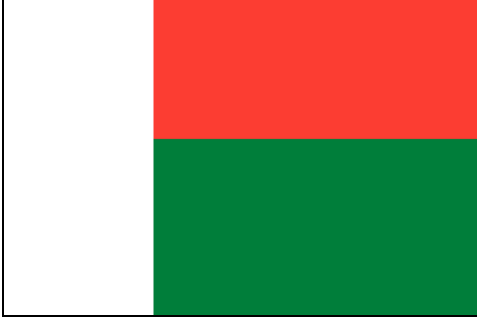
This subspecies is seriously endangered due to threats such as environmental factors, hunting

ciddi bir şekilde tehlikededir. Özellikle Hazar Denizi'nin kıyı bölgelerindeki endüstriyel ve enerji faaliyetleri, bu kaplanların yaşam alanlarını daraltmış ve çevresel dengesizliklere neden olmuştur. Kaplanların neslinin korunması için uluslararası ve yerel çabalar bulunsa da Hazar Kaplanı'nın neslinin sürdürülmesi oldukça zorlu bir mücadele gerektirir. Dünya Doğa ve Doğal Kaynakları Koruma Birliği (IUCN), Hazar Kaplanı'nı nesli tükenen türler listesinde eklemekte ve bu türün korunması için daha fazla çaba harcanması gerektiğini vurgulamaktadır. Bu çabaların başarılı olabilmesi için hem yerel hem de küresel düzeyde doğa koruma önlemlerinin uygulanması ve yaşam alanlarının sürdürülebilir şekilde korunması önemlidir.

and habitat loss. Industrial and energy activities, especially in the coastal regions of the Caspian Sea, have narrowed the habitats of these tigers and caused environmental imbalances. Although there are international and local efforts to preserve the extinction of tigers, sustaining the extinction of the Caspian Tiger requires a very difficult struggle. The International Union for Conservation of Nature (IUCN) includes the Caspian Tiger on the endangered species list and emphasizes that more efforts should be made to protect this species. In order for these efforts to be successful, nature conservation measures should be implemented at both local and global levels and life-saving measures should be taken. It is important to protect these areas sustainably.

Seçimler Current Elections

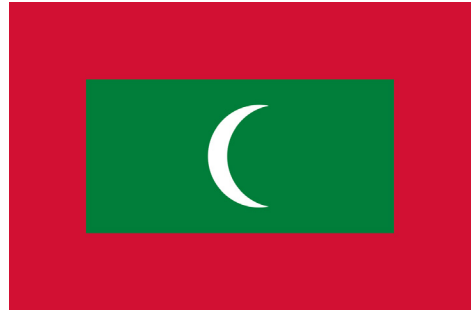
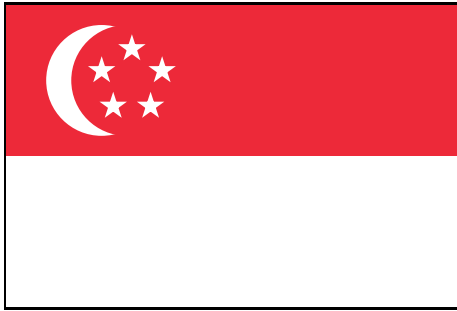
Madagaskar'da Başkanlık seçimleri (9 Kasım 2023)

Marshall Adaları'nda Referandum (20 Kasım 2023)

Presidential elections in Madagascar (November 9, 2023)

Referendum in the Marshall Islands (November 20, 2023)

Geçtiğimiz Ayın Seçim Sonuçları Last Month's Election Results

Singapur'da yapılan Başkanlık seçimini oyların yüzde 70,4'ünü alarak Tharman Shanmugaratnam kazandı.

Maldivler'de yapılan Başkanlık seçimini ikinci turda ana muhalefetin adayı Muizzu oyların yüzde 54,06'sını alarak kazandı.

Tharman Shanmugaratnam won the Presidential election held in Singapore with 70,4 percent of the votes.

In the second round of the Presidential election held in the Maldives, the main opposition candidate Muizzu won with 54.06 percent of the votes.

